

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. prosince 2016 v Praze v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hrnčířové a přísedících Ing. Zdeňka Podráského, CSc. a Mgr. Václava Bíňovce, **t a k t o** :

Obžalovaný

Jiří B.,

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, osoba samostatně výdělečně činná,

j e v i n e n , ž e

v blíže nezjištěné době **od roku 2007 do 4.9.2010** v xxx, v bytě užívaném Věrou M. a jejími dcerami, kde se příležitostně zdržoval, v úmyslu dosáhnout vlastního sexuálního uspokojení v přesně nezjištěném počtu případů opakovaně násilím a pohrůzkou jiné těžké újmy osahával dceru Věry M. tehdy nezl. poškozenou E. M., nar. xxx, na prsou a přirození, nutil ji roztahovat nohy a zasouval jí prsty do pochvy, nutil ji, aby mu prováděla orální sex a rukou mu masturbovala penis, a přesně nezjištěného dne v červenci 2010 vykonal na poškozené soulož, tomuto jednání obžalovaného se poškozená bránila tak, že mu opakovaně pokaždé říkala, že to nechce, plakala a stahovala nohy k sobě, obžalovaný však díky své fyzické a psychické převaze odpor poškozené vždy přemohl, současně jí říkal, že když o tom někomu poví, tak z toho bude mít problémy, protože skončí v dětském domově, její matka začne chlastat, chodit za chlapama, zblázní se a půjde do blázince, a že bez jeho finanční pomoci budou na dlažbě, nebudou jezdit k moři a na hory,

a v tomto jednání obžalovaný **pokračoval i v době od 5.9.2010 do 4.9.2013** (kdy poškozená dosáhla zletilosti) a následně **až do 5.10.2015**, kdy poškozenou opakovaně osahával na prsou a přirození, nutil jí k orálnímu sexu a k masturbaci jeho penisu a opakovaně na ní vykonal

soulož, při tom jí opakoval, že si to obžalovaný zaslouží za to, co pro rodinu poškozené udělal, a když o tom někomu poví, bude z toho mít výše uvedené problémy, přičemž dne 8.10.2015 byla poškozená hospitalizována v PL Bohnice pro dekompenzaci psychického stavu se suicidálními tendencemi, a tohoto jednání se obžalovaný dopustil, přestože jako dlouholetý přítel matky poškozené znal její skutečný věk a věděl, že v době do 4.9.2010 nebylo poškozené dosud 15 let a v době od 5.9.2010 do 4.9.2013 jí nebylo dosud 18 let, přičemž v důsledku popsání jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, projeví se mj. opakovaným sebepoškozováním, která přetrvává až do současnosti, čímž byla poškozené způsobena delší dobu trvající porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví,

t e d y   jednak jiného násilím a pohrůzkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku, dílem čin spáchal souloží a dílem jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, dílem čin spáchal na dítěti a dílem na dítěti mladším patnácti let a způsobil tímto činem těžkou újmu na zdraví,

jednak úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, pokračoval v páčání takového činu po delší dobu,

č í m ž   s p á c h a l

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.

a   o d s u z u j e   s e

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **šesti (6) roků**,

podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s dozorem** .

O d ů v o d n ě n í :

Na podkladě důkazů provedených v rámci hlavního líčení soud zjistil následující skutkový děj:

Obžalovaný poznal poškozenou r. 1998, tedy když jí byly tři roky, neboť v té době se seznámil s její matkou Věrou M. a navázal s ní sexuální vztah, který časem přerostl v milostný poměr. V bytě užívaném Věrou M. a jejími dcerami na adrese xxx, se obžalovaný příležitostně zdržoval, často tam přespával, a to konkrétně i v pokoji pošk. E. M.. V tomto pokoji ji blíže nezjištěného dne r. 2007, když bylo poškozené 11 – 12 let, začal osahávat, nejprve na prsou, potom na přirození, opakoval u toho frázi „jenom pohládit“, přičemž stál u horní palandy, na níž poškozená ležela. Obvykle to probíhalo ve večerních hodinách kolem 20 – 21 hod. 1x-2x do týdne, později se to opakovalo i ráno nebo kdykoliv jindy, když matka poškozené nebyla doma. Když bylo poškozené 13 let, tak jí obžalovaný začal zasouvat prsty do pochvy, někdy se tam také snažil dát jazyk. V této době začala mít poškozená ve škole kázeňské i prospěchové problémy. Poškozené od počátku svého jednání obžalovaný vyhrožoval, že pokud se to někdo dozví, bude z toho mít problémy, protože skončí v dětském domově, její matka začne chlastat, chodit za chlapama, zblázní se a půjde do blázince, a že bez jeho finanční pomoci budou na dlažbě, nebudou jezdit k moři a na hory. V červenci r. 2010 asi tři měsíce před jejími 15. narozeninami na ní obžalovaný poprvé vykonal soulož, stalo se to v odpoledních hodinách na palandě na dolním lůžku, když matka poškozené byla v práci. Obžalovaný ji začal opět osahávat, svlékl ji donaha, opakoval přitom „jen chvílku, jen pohládit, než přijde máma“. Poškozená se bránila, plakala, říkala, že to nechce, že se bojí, stahovala nohy k sobě. Obž. jí řekl, aby se podívala, co pro ně všechno zařídil, že jeli na dovolenou do Bulharska, pak si sundal tepláky a nasadil červený prezervativ, zasunul poškozené prsty do pochvy a řekl, že už bude vyspělejší, že už je na čase, a vsunul do ní penis. Poškozená ležela na zádech, plakala, zažívala intenzivní bolest, byl to její první pohlavní styk. Obž. věděl, že ji to bolí, při souloži vzdychal. Poté odešel se slovy, že si to zopakují. Několik dní poté, v noci z 30.7. na xxx došlo k hádce mezi obž. a matkou poškozené, Věrou M., po níž obž. rozbil zařízení jejich bytu. To bylo poprvé, kdy pošk. E. M. pocítila potřebu si ublížit, vzala střep z rozbitých dveří a pořežala se na ruce. V žalovaném jednání pak pokračoval obžalovaný i v době od 5.9.2010 do 4.9.2013 (kdy poškozená dosáhla zletilosti) a následně až do 5.10.2015, tedy po dobu osmi let, kdy poškozenou opakovaně osahával na prsou a přirození, nutil ji k orálnímu sexu a k masturbaci jeho penisu a opakovaně na ní vykonal soulož, při tom jí opakoval, že si to sám zaslouží za to, co pro rodinu poškozené udělal, a když o tom poškozená někomu poví, bude z toho mít výše uvedené problémy. Poslední pohlavní styk poškozené s obžalovaným proběhl dne 5.10.2015 ráno, obžalovaný u nich přespával z neděle na pondělí, matka poškozené už byla v práci. Poškozená následně telefonovala do PN Bohnice, že uvažuje o sebevraždě, a neví, co má dělat, což vedlo dne 8.10.2015 k její hospitalizaci v této nemocnici pro dekompenzaci psychického stavu se suicidálními tendencemi. Až po několika dnech hospitalizace byla poškozená schopná se psychologce svěřit se sexuálními kontakty probíhajícími mezi ní a přítelem její matky, obž. B., které trvaly od jejích 12 let a které roky tajila. V důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha těžkého stupně, což je déletrvající vážná porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví, která přetrvává až do současnosti, a u poškozené se projeví sebepoškozovacími a sebevražednými tendencemi, které v září vyústily až ve vážný pokus o sebevraždu intoxikací medikamenty, dále nízkou mírou frustrační tolerance a promítá se i do oblasti její sexuality a vztahu k opačnému pohlaví, neboť v důsledku jednání obžalovaného není schopna navázat

hlubší partnerský vztah a je zvýšeně promiskuitní, kdy dle aktuálních zjištění poškozená není schopna sama fungovat a žít normálním způsobem života, a i v případě, že získá náhled a bude schopna situaci řešit, půjde o velice dlouhodobou záležitost v horizontu let a ještě s nejistým výsledkem.

Obž. Jiří B. posuzované jednání popřel, připustil pouze to, že s poškozenou měl v době po jejím 16. roku věku opakovaně dobrovolný pohlavní styk, tj. takové sexuální jednání vůči poškozené, které z hlediska tr. zákoníku není trestné. **V př. řízení** k věci vypověděl, že poškozenou poznal, když jí byly tři roky. Tehdy se seznámil s její matkou Věrou M. v xxx na pískovišti, kam chodíval se svou tehdejší přítelkyní Soňou S. a její malou dcerou. Soňa se s Věrou M. přátelila a seznámila je. Asi po dvou měsících se mezi obž. a Věrou M. vytvořil sexuální vztah, Věra M. byla tehdy vdaná, obž. již byl rozvedený. Po nějaké době se Věra M. přestěhovala do svého současného bydliště v xxx i s manželem a oběma dcerami. Jejich sexuální vztah postupem času přerostl do milostného poměru a v r. 2000 se Věra rozvedla. Ještě před rozvodem docházel obžalovaný k nim do bytu a někdy tam i přespál, nikdy se nenastěhoval natrvalo. Někdy tam spal jednu noc, někdy i celý víkend, a bylo období, kdy tam spal asi 2 nebo 3 měsíce. V bytě po celou dobu bydlela Věra M. a její dcery – K. a pošk. E.. Byt je velikosti 3+1, jeden pokoj měla poškozená, druhý její matka a K. spávala v obývacím. Obž. přespával v pokoji s Věrou M., někdy tam ale spal sám, protože Věra šla spát ke K. do obývacího. To bylo asi proto, že v tom pokoji byla pouze jednolůžková postel. S poškozenou měl od počátku velmi dobrý vztah, který se postupem doby proměnil ve vztah dcery s otcem. S poškozenou si často hrával, chodil s ní sportovat a bral ji na nákupy. Poškozená ho brala jako svého otce, vždy ho ráda viděla a často ho objímala. S K. takový vztah neměl. Podílel se i finančně na chodu jejich domácnosti, nakupoval jídlo a vařil a provedl přestavbu bytu, celý ho vyštukoval a položil nové podlahy. Měsíčně přispíval různými částkami, někdy to bylo i 20.000 Kč, záleželo to na tom, kolik zrovna vydělával. Přestavba bytu mohla stát v řádech desetitisíců. V r. 2009 se mu přestalo pracovním dařit, ale bral si půjčky, aby mohl rodinu Věry M. podporovat. V podstatě se kvůli nim zadlužil. Nyní dluží 1,5 mil. Kč, což představuje dluhy za sociální a zdravotní pojištění včetně penále. Vypověděl, že mezi ním a poškozenou nikdy nedošlo k žádným tělesným kontaktům před jejími 16. narozeninami. Výjimkou bylo pohlazení po vlasech a ramenou, objetí, nebo válení se po sobě při hraní na „válečky“, nikdy to nemělo žádný sexuální podtext. Pouze jednou se stalo, že ležel s poškozenou v posteli a ona se svým přirozením třela o jeho nohu, to ale byli oba oblečení. Poškozená chodila spát v džínách, což jí on i její matka opakovaně vytýkali. Rozhodně poškozenou neosahával na prsou a přirození a neměl s ní pohlavní styk. Nikdy jí nevyhrožoval, že když mu nebude po vůli, anebo se o tom někdo dozví, tak máma skončí v blázinci a poškozená v dětském domově. Něco takového poškozené sice řekl, ale úplně z jiného důvodu. Tehdy se Věra M. stýkala s větším počtem mužů a dost pila alkohol. On si o tom s poškozenou povídal a řekl jí, že když se bude máma takhle chovat, může přijít o práci i o byt. Když už bylo poškozené 16 let, tak mezi nimi došlo k oboustranně dobrovolnému pohlavnímu styku, a to v obývacím pokoji. Na styku se domluvili několik dní před tím. Poškozená ležela na zádech a on ležel na ní, použil prezervativ, který koupila poškozená. Určitě proběhla nějaká milostná předehra a hladil jí prsa. Nevzpomíná si, že by mu poškozená sahala na přirození, či ho masturbovala. Určitě poprvé nedošlo ani k orálnímu sexu, to až později. Naposledy měl s poškozenou

pohlavní styk začátkem října 2015 u ní doma a kromě klasické soulože jí lízal přirození, poškozená mu penis nesála. Za ty 4 roky, tj. od 16 let poškozené s ní měl soulož 5x – 7x. V několika dalších případech měli orální pohlavní styk, kdy on jí lízal přirození a ona mu sála penis. Vzpomíná si, že to bylo v době, kdy poškozená nosila rovnátka. Bylo běžné, že když do bytu přijel, tak pohladil poškozenou na prsou. Hladil ji na holých prsou, když u toho nikdo nebyl. Ze strany poškozené to bylo vždy dobrovolné. Při jejich prvním pohlavním styku už poškozená pravděpodobně nebyla panna. Tehdy s někým chodila, připadalo mu, že poškozená již má zkušenosti, neboť jí při sexu nemusel nějak instruovat, co má dělat. Nedokáže vysvětlit, z jakého důvodu poškozená uvádí, že se tohoto jednání dopouštěl od jejích 11 let a že k němu používal násilí či pohrůžky.

Ještě před jejich první souloží ji občas pohladil po vlasech a pak mu ruka sklouzla na její prso, přičemž poškozená si tam jeho ruku přidržela. Z toho dovodil, že s jeho jednáním souhlasí. Tato pohlazení začala probíhat, když jí bylo asi 15,5 roku. Přesné datum narození poškozené nezná, ale věděl, že je ročník 1995. K souloží mezi nimi došlo maximálně 7x, ze strany poškozené vždy dobrovolně. Poškozená měla sílu na to, aby se mu ubránila, on s ní ale nikdy nechtěl mít sex násilím. Poškozená mu asi dvakrát sála penis a on jí asi jednou lízal přirození. Poškozené nikdy nepředhazoval, co všechno pro její rodinu udělal a jak se o ně stará, aby dosáhl sexu s ní. Pouze si poškozené jednou postěžoval, že on se o ně stará a její matka není pořád doma a chodí do hospody. On za nimi např. po třech týdnech přijel a Věra M. s ním nebyla doma, ale šla do hospody, odkud se vracela v podnapilém stavu. Když se opila v restauraci, tak se začala i před ním seznamovat s jinými muži, proto se snažil nosit alkohol domů a nepít ho s ní v restauracích. Zdědila to asi po své matce, která se také ráda napila a měla ráda sex. Obžalovaný nepije tvrdý alkohol, pouze pivo, těch vypije 5 – 6, po dalších je mu špatně. Doma alkohol nepije vůbec. Co se týče sexuálního života s Věrou M., tak až do r. 2005 měli pohlavní styk 3-4x za měsíc, podle toho, jak byli spolu. Pak ale četnost jejich pohlavních styků ustávala na jednou za měsíc, později jednou za rok, v roce 2014 se to stalo maximálně dvakrát a v r. 2015 jednou. Při sexu na ni nebyl nikdy hrubý nebo agresivní a nepožadoval žádné praktiky, se kterými nesouhlasila. Několikrát mu říkala, že v něm není dost citu, když ji pohladil, tak prý to bylo, jako když hladí psa. V r. 2010 si Věra M. našla nějakou známou, a když na to obžalovaný přišel, tak se s ní pohádal a rozbil zařízení bytu. Byl v podnapilém stavu, ale věděl, co dělá. V bytě rozbil televizi, dveře od skříně, mikrovlnnou troubu, varnou konvici, lednici apod. Do bytu pak přišel až druhý den, kde mu K. M. řekla, že to její matka oznámila na policii a že má v bytě počkat, protože si pro něj jede policie. Paní M. nakonec vzala zpět svůj souhlas s jeho tr. stíháním. Nedostatek sexu řešil pohlavními styky s poškozenou, když už jí bylo 16 let. I když četnost jeho pohlavních styků s poškozenou nebyla velká, jemu to stačilo. Od r. 2009 má potíže s erekcí, které jsou způsobené psychikou, neboť tyto problémy začaly po jeho problémech s exekucemi. K erekci u něj docházelo spolehlivě, když sáhl poškozené na prsa, ale věděl, že erekce bude trvat jen několik vteřin, a proto ty soulože byly velmi rychlé. Někdy u něj ani nedošlo k ejakulaci a pouze ji předstíral. Při některých souložích s poškozenou používal kondom, který rozbalila a vždy mu nasadila ona. Obžalovaný neumí kondom rozbalit, když se snažil roztrhnout obal zuby, tak se bál, aby kondom neprokousl. V ostatních případech praktikovali přerušovanou soulož, kdy poškozené ejakuloval na břicho. V té době věděl, že poškozená bere antikoncepci, neví ale, proč používali kondom či přerušovanou soulož. Poškozená nikdy své pocity při souloži

nedávala najevo a nikdy nedosáhla orgasmu. To proto, že ty soulože byly tak rychlé. Nedokáže vysvětlit, proč s ním poškozená ty pohlavní styky měla, měla ho ráda jako otce, ale neví, zda ho měla tak ráda, že s ním i pohlavně žila. V rámci předehty či soulože se nelíbili, občas padla letmá pusa. Antikoncepci poškozené pořídila její matka. Při poslední souloži v říjnu 2015 se poškozená zeptala, co kdyby se to dozvěděla její matka, odpověděl, že by to samozřejmě byl malér, ale víc to neřešili. Za celou tu dobu měla poškozená asi sedm partnerů, jeden z nich byl černoch a jednoho znal obžalovaný osobně, jmenoval se Jan Š.. Ten s nimi i dva roky bydlel a obžalovaný mu i vařil. V době, kdy v bytě bydlel i sv. Š., měli s poškozenou jednou pohlavní styk formou soulože, když zůstali v bytě sami. Poškozená neřekla, že by sex nechtěla, protože má přítele. Naopak mu říkala, jak to s Honzou dělají rychle. Po dobu pobytu sv. Š. v bytě obžalovaný také opakovaně hladil poškozenou na prsou a jednou jí před zrcadlem vyhrnul tričko a obnažil prsa, protože poškozená se svými prsy ráda chlubila, to zahlédl Honza Š., ale nic neřekl. Obžalovaný neví nic o tom, že by se poškozená měla pořezat a že by měla mít nějaké problémy ve škole kvůli točení nějakého porno videa. Ví o tom, že poškozená byla hospitalizovaná v PL Bohnice, byl ji s její matkou navštívit, poškozená mu neřekla důvod své hospitalizace. Podle jeho názoru to bylo proto, že ji nevzali na místo recepční, a roli tam mohl hrát i úraz hlavy a problém s jejím iPodem, který měla někde vyměnit a šetřila to policie, a také nebyla přijata na vysokou školu. Z toho všeho měla stres. Nikdy si u poškozené nevšiml, že by měla nějaké psychické problémy, důvody její hospitalizace v PL Bohnice mu nebyly zcela jasné, pravou příčinu se dozvěděl až po několika dnech od Věry M., která ho obvinila, že je úchyl, pedofil, kretén a debil, protože zneužíval poškozenou od jejích 11 let. Paní M. řekl, že to bylo až od jejích 16 let a že to poškozená chtěla. Chtěl Věře M. vše vysvětlit, ale ona to odmítla. Vyhrožovala mu tr. oznámením, proto jí nabídl, že zaplatí poškozené 50.000 Kč školné, aby to tr. oznámení nepodala. Jednal ve zmatku a neuvědomil si, že dobrovolný pohlavní styk se 16letou dívkou pro něj neznamená trestní postih. Částečně se cítil za psychický stav poškozené zodpovědný, proto ony peníze nabídl. Neví, proč V. M. popírá, že jí řekl o tom, jak se mu poškozená třela přirozením o nohu. Nechápe, proč poškozená tvrdí, že k jejich sexuálnímu soužití docházelo už od jejích 12 let. Neví, proč by se mu takto mstila. Druhé dceři Věry M. K. je nyní více jak 30 let, před dvěma lety se z bytu odstěhovala do chráněného obydlí v xxx. K. je postižená, je pomalejší a zadržává, nikdy nebyla zbavena svéprávnosti a nepotřebuje opatrovníka. Rovněž s K. měl několik pohlavních styků a sexuálních kontaktů. Začalo to objímáním, pak jí sahal na prsa a tak. S K. měl také dobrý vztah a ona ho měla asi ráda. K. mu říkala o různých známostech své matky a že máma už jiná nebude. Tehdy měl asi ten vztah s Věrou vzdát a odejít od ní. Sexuální kontakty s K. začaly, když už to mezi ním a Věrou neklapalo. S K. měl soulož asi 5x, většinou to byl ale pokus o soulož, kvůli jeho nedostatečné erekci. Vždy to bylo ze strany K. dobrovolné, k sexu ji nenutil násilím, nebo pohrůzkami či psychickým nátlakem. Nedokáže si vysvětlit, proč se mu K. podvolila, stejně jako pošk. E.. K. v té době měla svého kluka, se kterým pohlavně žila. Je pravdou, že ho Věra M. jednou s K. přistihla, to ale zrovna mezi nimi k ničemu nedošlo a byla to náhoda. Poškozená byla vždy sebevědomá, tvrdá a nekompromisní a šla vždy za svým cílem. S matkou se určitě hádala, konkrétní příklady si nevybavuje. Věra M. pořád říkala, že každý chlap je debil a musí na ně být přísnost a že si je poškozená musí vychovat tak, aby ji poslouchali. Poškozená se ráda předváděla před zrcadlem, tvrdila, že je nejlepší, a když dělala přijímací zkoušky na práva, tak si psala na ruku

a na lednici JUDr. E. M.. U **hl. líčení** dále uvedl, že před 15. rokem věku poškozené se s pošk. jenom objímali a neměl s ní žádný sexuální styk ani neprovozoval jiné praktiky se sexuálním podtextem. Trvá na tom, že ani po 5.9.2010 nedocházelo k žádným sexuálním praktikám, poprvé až někdy kolem Vánoc 2010, kdy sáhl poškozené na prsa, když jí nesl večeri. Ona se jeho počínání nijak nebránila. K tomu pak docházelo přibližně 1x za 3-4 týdny. Osahával ji i na přirození, hladil ji na klitorisu, ale prsty jí do pochvy nezasouval. K jejich první souloži došlo v létě 2011, předem se na tom domluvili. Proběhl mezi nimi běžný pohlavní styk i orální sex. Bylo to v červnu 2011 asi v 11-12 hod., byl to všední den, ona přišla domů přes oběd. Tehdy chodila E. do 9. třídy, šla do školy o rok později, tedy do 9. třídy chodila v době, kdy už jí bylo 15 let. Škola jí začínala asi v 8,00 hod. Neví, kdy měla polední pauzu nebo kdy jí končilo vyučování, mohla jí odpadnout ten den hodina. Následně uvedl, že netvrdí, že to byl červen, bylo to v letních měsících, a předpokládá, že to byl červen, zřejmě tedy odešla z vyučování. Nikdy si nic nevynucoval násilím, vždy to bylo oboustranně dobrovolné. Věděl, kolik je E. let, vychovával ji od jejích tří let. Nikdy ji nenutil, aby mu prováděla masturbaci, pouze v jednom případě to bylo v rámci pohlavního styku. K dotazu, proč podle něj poškozená chodila spát v džínách, uvedl, že nebyla čistotná, že ji napomínal, ať se převlékne, ale ona odpovídala, že je to pro ni pohodlnější, protože ráno se nebude muset oblékat. Jeho vztah s Věrou M. trval 17 let od r. 1998 do r. 2015. V r. 2002 sice pojal podezření, že je mu nevěrná, ale celkově to bylo od r. 1998 do r. 2007 dobré. V letech 2007-2010 probíhaly z její strany úlety. V r. 2009 došlo k pohlavním stykům s K.. Od r. 2011 Věra M. přestala chodit do hospody, chodila sportovat, starala se o psy, které měla. K dotazu proč, když jejich vztah se zlepšil, měl v r. 2011 pohlavní styk s E., uvedl, že to bylo asi nedorozumění, vztah s paní M. byl v daném období špatný. Zároveň uvedl, že po rozbití bytu se Věra M. uklidnila, vztah se zlepšoval. K dotazu, proč s E. spal po celou dobu, když vztah s Věrou byl lepší a lepší, uvedl, že to byla z jeho strany hloupost a že poškozená se před ním předváděla, sváděla ho. Neodešel ze vztahu, protože je měl rád. O tom, že měl pohlavní styk s K., nikdo nevěděl. Ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na na pošk. E. M. uvedl, že za to může rodinné prostředí, on se jediný snažil, aby bylo slušné a přijatelné, o E. se staral, u Věry M. se střídali muži a stejně tak se chovala i babička poškozené.

Obžalovaný je z posuzovaného jednání usvědčován níže uvedenými svědeckými výpověďmi, znaleckými posudky a listinnými důkazy:

Poškozená E. M. v př. řízení i u hl. líčení shodně uvedla, že vše začalo, když jí bylo 11-12 let. Pamatuje si to podle toho, že jí byla do pokoje nastěhována palanda. Když byl obžalovaný v bytě, tak chodil spát k ní do pokoje, protože chrápe, a její matce to vadilo. Poškozená spala na horním lůžku palandy a obžalovaný dole. Obžalovaný za ní chodil většinou večer, stál u palandy, ona ležela nahoře, začal ji osahávat, vždy u toho opakoval frázi „jenom pohladit“, sahal jí na prsa, pak ji začal i svlékat, dotýkat se genitálií, ona nechápala proč, bylo jí to velice nepříjemné. K tomuto jednání docházelo ještě předtím, než dostala první menstruaci, což se stalo, když měla 12. narozeniny. **Počátek** datuje tak na **letní prázdniny před 6. třídou, když jí bylo 11 let**, neboť narozeniny má v září. Tak to pokračovalo a obžalovaný chtěl stále víc, dával jí ruku na svůj penis, a když jí bylo asi 13 let, chtěl po ní orální sex. Vždy to probíhalo v jejím pokoji, obvykle ve večerních hodinách, protože chodila spát brzy, asi v 20 – 21 hod.

Její matka v tu dobu byla doma, ale dělo se to v rychlých intervalech, později tak 1x či 2x do týdne, i ráno nebo kdykoliv jindy během dne, když její matka nebyla doma, např. když šla vyvenčit psa nebo odešla jinam ven, obžalovaný si to vždy nějak zařídil. Když jí bylo asi 13 let, tak ji obž. osahával i na přirození a zasouval jí tam prsty, někdy se tam také snažil dát jazyk. To už byla na 2. stupni ZŠ, v té době začala mít ve škole kázeňské problémy, které nikdy předtím neměla. V té době se cítila velmi zmateně a nechápala to. Cítila potřebu na sebe upozorňovat, pokřikovala na učitele. V 7. třídě ZŠ měla velký malér, když tajně ze skříně natočila videozáznam, jak její spolužačka D. J. měla něco jako sexuální styk se spolužákem z 9. třídy Michalem H., oba byli nazí, leželi na sobě. Natočily to proto, že Michal H. je hodně obtěžoval, stejně jako jiné dívky, a chtěly to proti němu použít, kdyby se k nim ještě přiblížil. Jemu už tehdy bylo 15 let a Denise J. bylo 13. Pak byla poškozená poslána do pedagogicko-psychologické poradny, protože to ukázala spolužákům, a dostala podmíněčnou dvojku z chování. Také v té době ukazovala spolužákům prsa, aby přilákala pozornost. Pak změnila základní školu. Je pravdou, že když byla v 7. třídě, tak se na internetu seznámila s mužem ve věku 26 let a s ním měla orální sex. Neví, proč to udělala, asi chtěla někoho, kdo by na ni byl milý. **Když jí bylo 14 let, v červenci 2010, přibližně 3 měsíce před jejími 15. narozeninami, došlo k prvnímu pohlavnímu styku s obžalovaným.** Časovým určením si je stoprocentně jistá, protože začínaly prázdniny po 8. třídě, jela potom s kamarádkou k jejím prarodičům na Moravu, a tam se bála, že bude těhotná, neboť tři měsíce nedostala menstruaci. Došlo k tomu na té palandě na dolním lůžku, když byla její matka v práci, venku bylo světlo. Obžalovaný přišel, nejdříve si s ní povídal, pak se k ní přiblížil a začal na ni sahat, následně ji svlékl donaha, ona nechtěla, ale on jako vždy říkal „jen chvilku a jen pohladit“, než přijde máma, že to stihnou. Pak se svlékl sám. Ona mu říkala, že to nechce, že se bojí. On jí na to řekl, aby se podívala, co pro ně udělal, že jeli do Bulharska na dovolenou. Pak si sundal tepláky a nasadil červený prezervativ. Nejprve jí do přirození zasunul prsty, a řekl, že už bude vyspělejší, že už je na čase, a vsunul do ní i penis. Ležela přitom na zádech a plakala, vybavuje si, že koukala nahoru, kde byl rošt matrace. Intenzivně jí to bolelo, byl to její první pohlavní styk, ostatní partnery měla až v 15 letech. Obžalovaný věděl, že jí to bolí. Soulož netrvala dlouho, ale pro ni to byla celá věčnost. Obžalovaný při souloži vzdychal. Neví, zda při první souloži ejakuloval. Poté, co skončil, odešel, byl šťastný, řekl jí, že to bylo super a že to budou opakovat. Při sexuálním styku ji nikdy nelíbal, za což byla ráda, jenom do ní tvrdě vstoupil a po chvilce bylo po všem. Po té první souloži asi nekrvácela, vůbec nechápala, co se to děje, zda je to normální a hlavně se za sebe hodně styděla. K pohlavnímu styku pak mezi nimi došlo skoro pokaždé, když byl u nich v bytě. Často si vymýšlela, že má menstruaci a že sex mít nemůže. To ji donutil k tomu, aby mu dělala orální sex nebo ho uspokojovala rukou, a přitom jí sahal na prsa. Osahával ji takovým nepříjemným hrubým způsobem, servával z ní oblečení, nikdy jí ale neudělal modřinu. Souložili vždy v klasické poloze, kdy ona ležela na zádech, on jí roztáhl nohy a lehl si na ni. Ona se snažila dát nohy k sobě. Při styku s obžalovaným nikdy neměla pozitivní pocity. Kondom používal tehdy, když věděl, že ona nemá antikoncepci. Antikoncepci začala užívat půl roku po 15 narozeninách. Za ten půlrok měla 10 sexuálních partnerů kromě obžalovaného. Neví, proč to dělala, uvědomuje si, že to byla hloupost. Asi si myslela, že to k tomu patří. Muže pak hodně střídala, ale k nikomu neměla citový vztah. Těm mužům šlo jen o sex a jí se sex ani nelíbil. Navíc prvního půlroku ji to i bolelo, ale říkala si, že to musí vydržet, že možná, když bude mít více mužů, tak to

přestane být takové utrpení. Navíc se bála nechtěného těhotenství, proto si pak nechala předepsat antikoncepci, o té obžalovaný věděl, možná jí i na ni přispěl. Kondomy si obžalovaný někdy přinesl i vlastní, někdy použil její. Je přesvědčená, že kondom si obžalovaný vždy nasadil sám. Poslední dva roky si sex odtrpěla, nelíbil se jí, ale citově už to neřešila. Ty pohlavní styky byly v četnosti asi jednou za 2 týdny, někdy i dvakrát. Soulož trvala maximálně pět minut. Nikdy nešla za obžalovaným sama a nepožadovala sex. **Na konci července 2010** došlo ke konfliktu mezi její matkou a obžalovaným, neboť její matka šla ke svému milenci a obžalovanému lhala, že jde jinam. Venku se oni dva pohádali, její matka odešla, obžalovaný taky a poškozená šla tehdy domů sama. Obžalovaný pak přišel večer k nim domů, když byla sama doma, byl opilý, choval se hrubě, hodně jí zmáčkl ramena a snažil se na ni lehnout. Nepovedlo se mu to, tak se pak zvedl a začal mlátit do věcí, všude byly střepy, krev byla i na podlaze, neboť se řízl. Na zemi byla trouba, skleněný stůl, televize, nevěděla, co má dělat, tak utekla ven, a tehdy se poprvé chtěla zabít, proto se pořezala. Volala na linku bezpečí, ale tam to nikdo nebral. Celou noc byla tehdy mimo domov, po příchodu domů to šly s matkou ohlásit na policii, ale paní M. to tr. oznámení pak vzala zpět. To asi proto, že obžalovaný slíbil, že celou škodu uhradí. To také udělal a dal do toho hodně peněz. Potom často říkal: „Podívej se, co jsem pro vás udělal, vždyť jsem do vás dal tolik peněz“. Také jim platil dovolené u moře a poté vždy říkal, že si to za to zaslouží. To byl vlastně důvod, proč jí to dělal. Ona to ale nechtěla, a když mu to říkala, tak opakoval, že si to přece zaslouží za to, kolik do nich vrazil peněz. Když se mu pokusila vzdorovat, tak jí říkal, že je zlá, že mu nechce vyhovět, že chce jen pohladit a jen chvilku, že např. utratil 5.000 Kč za nákup, a nakonec si to vždy nějak vydobyl. Nikdy ji ale nijak nemlátil. Dosáhl toho však hrubým způsobem, protože jí vždy horlivě svlékl, bylo to nepříjemné a ona to nechtěla. **Když jí bylo 16 nebo 17 let, tak ji obžalovaný svlékl před zrcadlem, a to viděl její tehdejší přítel Jan Š., který s nimi bydlel.** **To bylo poprvé, co se svěřila s tím, co jí obžalovaný dělá,** on jí ale asi nevěřil nebo to nechtěl řešit. **Od té doby se ještě víc bála to říct.** K pohlavním stykům ji obžalovaný nutil psychickým nátlakem, kdy jí předhazoval, co všechno pro ni udělal, a také jí strkal hlavu k jeho penisu. Fyzicky se jednání obžalovaného zpočátku bránila, snažila se od něho odtáhnout a říkala mu „prosím ne“, on jí pak ty ruce dal silou pryč. Obžalovaný ji vždy, když na ni sahal, upozornil, že musí být rychle, než se máma vrátí. Říkal také, že kdyby je máma viděla, tak to bude velký problém pro ně oba, že máma by se z toho zhroutila a začala by znovu pít, chodit do hospody, vyhledávat muže, neměli by na jídlo, jí by „sebrala sociálka“ a skončila by v dětském domově nebo na ulici jako prostitutka, a to by přece nechtěla. Proto se bála, že kdyby se to její matka dozvěděla, tak by to byl problém. Celou dobu tomu věřila, a i u hl. líčení uvedla, že se bála, protože obžalovaný měl svým způsobem pravdu, věděla, že když obžalovaný bude s nimi, tak budou mít zaručený určitý životní standard. Brala to jako oběť za to, že byla u moře a měla slušné oblečení. Uvědomovala si ekonomickou situaci rodiny a bylo jí to líto, protože vždy, když navštívila kamarády, měli uklizený byt, zatímco oni ne. Měla také pocit, že by ji matka nepochopila nebo by jí nevěřila. Když to nakonec matce řekla, tak jí matka hned uvěřila, což ji překvapilo. **K poslednímu pohlavnímu styku mezi ní a obžalovaným došlo 5.10.2015** ráno, přespával u nich z neděle na pondělí. Matka už byla v práci a jí začínala škola až v 9.45 hod. To už se nebránila, jen ležela jako prkno a byla apatická. Myslela si, že se s tím nedá nic dělat a že se s tím musí smířit. Potom volala do Bohnic, že uvažuje o sebevraždě, a neví, co má dělat. Oni ji pozvali do Krizového centra, kde

ještě nebyla schopná říct, o co se jedná, ale oni si ji tam nechali. Asi až po týdnu byla schopná psychologce vypovědět, co se dělo. Ze začátku to bylo moc těžké, styděla se za sebe, byla ze sebe znechucena. S matkou užívá byt 3+1, ve kterém má svůj pokoj. Tam nejdřív bydlela s obžalovaným a byla tam ta palanda. Obžalovaný u nich bydlel asi půl roku, když jí bylo 13 – 14 let. Pak se odstěhoval, protože se s mámou nesnesli. To bylo v období, co rozmlátil ten byt. Pak tam dojížděl třeba na víkend. Máma spala ve vedlejším pokoji. Když za ní obžalovaný večer chodil, tak byla matka ve vedlejším pokoji a sledovala televizi. Obžalovaný byl ostražitý a dával pozor, aby na to matka nepřišla. Choval se nervózně, a když na ni sahal, tak byl vzrušený a vždycky říkal „jé, to je krásný“. Zpočátku byl oblečený. Pak ji nutil, aby mu sáhla na ztopořený penis, vždy jí chytil ruku a navedl ji na penis a pak mu musela rukou na penisu dělat pohyby nahoru a dolů, jako když muži masturbují. To trvalo krátce, protože on byl rychle. Při souložích ejakuloval vždy velmi rychle, protože ona byla hodně stažená, tak asi proto. Ze začátku ho prosila, ať jí to nedělá, a plakala. On říkal, že to přece nic není, že jí chce jenom pohladit, stále opakoval „jenom pohladit“. Ze začátku ji ani moc nesvlékal, jen ji osahával, to bylo od jejích 12 do 14 let. Také po ní chtěl orální pohlavní styk. Vždy jí při tom sahal na prsa a přirození. Nejprve ji na přirození hladil jen zevně, pak jí tam začal zasouvat prsty, a to moc bolelo, dělal jí také orální sex jazykem, k tomu docházelo velmi často, poškozená není schopna četnost těchto útoků blíže určit. K dotazu na vztah její matky k obžalovanému uvedla, že by ho označila za chladnější. Matka často střídala muže a chodila za nimi do hospod. Máma jí také říkala, že s obžalovaným má bratrský vztah a že poslední tři roky spolu neměli sex. Matka si myslela, že je obžalovaný impotentní a že mu to nejde. Vůbec netušila, že chodí za ní, ale řekla, že jednou přistihla obžalovaného se sestrou K., jak od sebe tak divně odskočili a že se jí to zdálo zvláštní. Obžalovaný se neustále matky vyptával, kdy jde do práce, kdy se vrátí, kdy jde do fitka, jen aby měl přehled, kdy nebude doma. Jen na začátku celého jednání se to dělo v době, kdy byla matka ve vedlejším pokoji, později se to dělo výhradně tehdy, když matka nebyla doma. Jeho jednání brala jako součást života a byla vůči němu apatická a lhostejná. Nechtěla to ale už dál snášet, proto se pokusila o sebevraždu. Když s nimi v bytě bydlel Jan Š. necelé dva roky, tak k sexu s obžalovaným docházelo minimálně, když v bytě přítel nebyl. S tímto přítelem měla sex velmi sporadicky, protože ji nepřítahoval, byl tlustý, a jeho to taky nebavilo. Zpočátku ho měla ráda a pak se ho nemohla zbavit. Vztah trval skoro tři roky, začali spolu chodit na konci 9. třídy, když jí bylo skoro 16 let a jemu skoro 21. Poznali se přes internet a po čase se k ní nastěhoval. Bydlel s ní v jejím pokoji, což pomohlo v tom, že frekvence sexu s obžalovaným nebyla tak častá. Nicméně když byl Š. pryč, obžalovaný si vždy tu chvilku našel. Kdykoliv tam Š. nebyl, tak obžalovaný přišel a opakoval „jen pohladit, jenom chvílička“, to říkal vždy. Co se týká sv. Š.a, tak ten byl velmi agresivní, když se pohádali, žárlil úplně na každého a chtěl ji mít jen pro sebe. Vzpomíná si na okamžik v předsíni, kdy si myslela, že Š. spí, ale šel v tu dobu na toaletu, obžalovaný tehdy přišel domů, poškozená ho šla pozdravit, a on se na ni vrhl, začal jí sundávat mikinu, triko a vyhrnul jí podprsenku, Š. to viděl a pak se jí v pokoji ptal, co to bylo. Ona se mu snažila říct, že s ní chce mít obžalovaný sex a že neví, co má dělat, ale on to odbyl a téměř ji neposlouchal. Po rozchodu s Š. k ní měl obžalovaný opět volnější průchod. V té době už jí bylo 18 let, rezignovala, chtěla to mít brzy za sebou, z její strany žádný aktivní odpor neprobíhal, nikdy ale nic neiniciovala. Poškozená trpěla gynekologickými potížemi, záněty, výtoky a srůsty na vejcovodech, první problémy začala mít ve 14 letech, brala

antibiotika a vaginální čípky, v srpnu 2015 byla na gynekologické operaci. Poškozená neví, zda jí ty potíže způsobil obžalovaný, možné to je, protože nepoužil při každé souloži kondom. S ostatními partnery používala kondom vždy. Za svůj život měla asi 30 sexuálních partnerů. Za celou dobu o tom řekla jen p. Š. a pak až psycholožce v Bohnicích. **Jednání obžalovaného se nedokázala bránit, ale určitě to nechtěla.** Nechápe, že se tak dlouho bála s tím něco dělat. Na začátku si myslela, že je to normální. **Cítí se hrozně špatně, že s tím nic neudělala, a má pocit, že je to její chyba.** Matka jí říkala, že se jí obž. k jednání do telefonu přiznal a nabízel jí peníze na školné. V rámci svého pobytu v PL Bohnice mluvila o té události i s pacientkami Petrou J., Monikou D. a Denisou P.a, podrobnosti jim ale neříkala. Na iPadu také popsala celé jednání obžalovaného a to pak předala policii. Vedle ní na pokoji ležela pacientka Andrea Z., která pracuje jako kriminalista, té se se vším svěřila a ukázala jí i ten iPad. Andrea Z. jí radila, aby řekla pravdu a nic si nedomýšlela. Nikomu se nesvěřovala s detaily jednání obžalovaného, ty popsala až při výpovědi. Matce se nikdy moc se svým sexuálním životem nesvěřovala, matka ale chtěla, aby brala antikoncepci a neotěhotněla. S matkou netrpěly finanční nouzí, ale peníze od obžalovaného jim dost pomáhaly. Obžalovaný zaplatil dvě dovolené a také dělal nákupy a mámě nosil alkohol. Obžalovaný jí vadil i svým smradem, protože nepečoval o hygienu a hlavně mu páchlo z úst. Máma mu také vždy říkala, že smrdí, prdí a krká, málo o sebe dbal. Poslední dobou si matka stěžovala, že jí obžalovaný dává málo peněz, ale on v posledních letech už tolik nevydělával. Poškozená **popřela, že by před obžalovaným někdy nechodila nahá, naopak se snažila vždy zakrýt, a proto spala v oblečení, protože si myslela, že pro obžalovaného bude obtížnější ji svléknout.** Někdy se také stalo, že jí obžalovaný začal osahávat a chtěl sex, ale přitom neměl erekci, tak počkal nějakou dobu a pak se zase vrátil, osahával ji na prsou a na přirození, rukama nebo pusou a pak se mu erekce dostavila. Celou dobu věřila tomu, co jí obžalovaný říkal o možných následcích, kdyby o jeho jednání řekla matce. Brala ho za autoritu, byl to její jediný mužský vzor. U hl. líčení poškozená dále k dotazu na **svůj aktuální zdravotní stav** uvedla, že do svých 18 let měla takové stavy, že chtěla v jednu chvíli vyskočit z okna, ve druhou chtěla obžalovaného udeřit a v další chtěla spolykat prášky, zkrátka udělat cokoliv, hlavně aby odešel a něco se stalo. Tyhle projevy už pak neměla, ale když se cítí hodně úzkostně, tak **má tendenci se sebepoškozovat.** Poprvé to začalo, když obžalovaný rozmlátil byt a rozbil skleněné dveře, tak vzala kus skla a pořezala se na zápěstí, lékaře nevyhledala. I poté, co byla v psychiatrické léčebně, se poškozovala na zápěstí, jizvy jsou stále vidět - poškozená soudu ukázala své předloktí, kde bylo jednoznačně patrné, že má několikacentimetrové příčné jizvy od zápěstí až k loketní jamce. Nedávno se pořezala na břicho, protože ví, že na zápěstí to lidi uvidí, ale na břicho ne. Pořezala se nožem, protože se cítila úzkostně. Jednou má myšlenky na sebevraždu, jednou na to, že si jen ublíží, a někdy touží vyhledat pomoc, ale bojí se říct pravdu, protože už nechce být zpátky v léčebně. Poškozená popsala své pocity tak, že cítí tlak, který sebepoškozením odejde, jakoby se jí trochu ulevilo poté, co vyteče krev. Po maturitě spala velice špatně, v noci se budila, plánovala sebevraždu. Po posledním pohlavním styku s obžalovaným v říjnu 2015 měla myšlenky na sebevraždu, plánovala, že si vezme paracetamol a alkohol a zabije se. Nakonec ale zavolala na krizové centrum v Bohnicích, kde jí řekli, ať ještě ten den přijede, a následně jí sdělili, že tam musí zůstat. V té době si plně neuvědomovala důvod, přikládala to tomu, že se cítila osaměle, a byla velmi zklamaná, že se jí nepodařilo dostat na právnickou fakultu. Postupem času jí ale docházelo, že jí nejvíce vadí

to, že musí snášet zneužívání, na které byla tak zvyklá, že to je ten prvotní důvod, příčina všeho. Zmínila také návštěvu své matky a obžalovaného v psychiatrické léčebně, kde nechtěla mluvit o svých pocitech a nechtěla to řešit, protože se nechce svěřovat své matce. V průběhu hospitalizace se přes internet seznámila s p. M., začala s ním chodit a svěřila se mu hned první den s tím, co se jí stalo. Byla do něj velice zamilovaná, protože myslela, že jí vytrhne z domácího prostředí a její situaci zlepší, že už bude vše dobré, on ovšem vztah rychle ukončil. Dvakrát u něj byla doma v Kutné Hoře a dvakrát tam v okolí byla hospitalizovaná, jednou pro zánět ledvin, jednou pro vnitřní zranění. Po propuštění z PN Bohnice se cítila dobře, myslela si, že to zvládne. Léky užívala od nástupu do Bohnic až do prosince a pak je vysadila. Měla užívat stabilizátor nálad a antidepresiva. Pak se to však začalo zhoršovat, vyhledala psychiatricku a ona jí opět napsala léky, Xxx a xxx, a nedávno jí zvýšila dávky antidepresiv, protože se jí svěřila s tím, že myslí na sebevraždu. Bylo jí sděleno, že pokud to tak je, musí být hospitalizována, a proto poškozená začala tvrdit, že to tak není. Hospitalizována být nechce. V dubnu odcestovala do Anglie pracovat, chtěla na všechno zapomenout a začít nový život, tam byla dva měsíce od 26.4.2016 do 28.6.2016, pracovala jako au-pair a poté v hotelu jako recepční, během pobytu v Anglii medikamenty neužívala. Na recepci hotelu se vše vyvíjelo dobře, navázala vztah se svým nadřízeným, tomu je 48 let, měla i byt, ale cítila se stále sama. **V Anglii se v květnu roku 2016 opět pořezala nožem, rány byly hlubší.** Pak navštívila lékaře na odběr krve, protože se nechávala testovat na sexuálně přenosné choroby (výsledky byly v pořádku), ale oni si všimli její ruky, proto ji poslali na psychiatrickou kliniku a tam jí doporučili hospitalizaci, čehož se zalekla, a proto odcestovala zpět do ČR. Po návratu z Anglie si našla práci asistentky, do práce chodila tři týdny, ale pak si přivodila otřes mozku pádem ze schodů v metru, následoval i výpadek paměti, nepamatovala si událost, která tomu předcházela. Byla hospitalizována v ÚVN ve Střešovicích, tam zavolali psychiatra a ten jí předepsal Xxx, Xxx a Xxx. Od té doby je v pracovní neschopnosti. Psychiatr jí jen předepisuje léky, ale nic neřeší. Navštěvuje léčitelku, která ji motivuje, aby myslela pozitivně. Ona sama se situaci snažila řešit, ale cítí, že nikde nemá podporu. Uvedomuje si, že když půjde na Krizové centrum, tak si ji tam nechají. Má na noc předepsaný jeden Xxx, a po něm prospí celý den. Má podivné stavy, **cítí tlak na hrudníku, úzkost a je to tak intenzivní, že někdy nemůže dýchat, a má pocit, že si musí ublížit, někam vyběhnout a konečně to ukončit nebo skočit pod vlak. Tyto myšlenky má stále.** Své pocity nikomu nesděljuje ani nemůže, protože by byla hospitalizována. K alkoholu má velmi odmítavý postoj, neboť s tím má zkušenosti u své babičky, která hodně pila, a její matka také každý večer pije víno, začíná, když přijde z práce, a přes víkend pije i dopoledne. Matka pracuje jako účetní od roku 1993, v práci kvůli alkoholu nikdy problémy neměla. Není pravda, že zůstávala dobrovolně s obžalovaným v bytě sama, často chtěla jít ven a často také šla, ale někdy se jí nechtělo. Když byla starší, věděla, že se tomu nevyhne, protože obžalovaný říkal, že aspoň na chvíli večer za ní přijde, takže to chtěla mít rychle za sebou, než aby to natahovala. Vnímala zejména nepříjemný tlak z toho, že to přijde. Rovnátko začala nosit v 17 letech, nosila je necelé dva roky do konce léta 2014. Při provádění orálního sexu to pro ni bylo nepříjemné, protože jí namontovali šrouby, které spojovaly dvě patra železnou trubkou, takže ji bolela ústa, když ji k tomu nutil. Po předstření fotografie s obž. (č. l. 106) uvedla, že se ráda fotila, a když vzala nějaký mobil, tak se vyfotila každému, i s obž. si vyfotila selfie, ale nic v tom nebylo, je to jen fotka. Na závěr uvedla, že kromě zneužívání jí

obžalovaný neudělal nic závažného, aby se mu měla za co mstít, kdyby nebylo toho zneužívání, tak by jejich vztah byl v pořádku, měla by ho i raději než svou matku.

Svědčyně Věra M., matka poškozené, v př. řízení i u hl. líčení shodně vypověděla, že o celé věci se dozvěděla 8.10.2015. Nejprve jí do telefonu pracovnice krizového centra PN Bohnice sdělila, že E. musela být hospitalizována kvůli úzkostným stavům a mluví o sebevraždě, což potvrdil i lékař. Pro ni to bylo velké překvapení, protože dceru E. vždy vnímala jako spokojenou a šťastnou. Ještě ten den volala obžalovanému a řekla mu, že E. je v PN Bohnice, zda by tam s ní druhý den nejel. On souhlasil a pronesl, že E. určitě nic není, že se chce jen zviditelnit. Druhý den poškozenou společně navštívili, poškozená byla pod silnými sedativy, proto na ní nepozorovala žádnou negativní reakci vůči obžalovanému. Při této návštěvě jí dcera řekla, že do Bohnic šla na doporučení obvodního lékaře a že u ní zjistili narcismus a hysterickou poruchu osobnosti, ale později zjistila, že to není pravda. Na internetu si dohledala informace k této diagnóze a všechny příznaky tam popsané na dceru seděly. O jednání obžalovaného vůči E. při této návštěvě nepadlo ani slovo, obžalovaný a poškozená se bavili zcela normálně. Po cestě domů jí obžalovaný řekl, že to E. přehání a že je v pořádku. Tento jeho přístup ji zarazil a zklamal. Druhý den s dcerou mluvila po telefonu a ta jí vyčetla, že za její stav může ona, protože má pesimistický pohled na svět a protože jí v 7. třídě řekla, že se snad alespoň vyučí, což poškozenou ranilo. I další den s dcerou mluvila telefonicky, a dcera jí opět tvrdila, že vše zavinila ona, protože obžalovaného k nim přivedla. Pak jí řekla, že všechno začalo ten den, kdy jim obžalovaný rozbil zařízení bytu a pak ji znásilnil. K tomu rozbití bytu došlo xxx, tedy měsíc před 15. narozeninami E.. Svědkyně to pochopila tak, že se obžalovaný vrhl na dceru E. a vykonal na ní soulož. Až při dalších rozhovorech se postupně od dcery dozvěděla, že ji obžalovaný už od jejích 11 či 12 let osahával, sahal jí mezi nohy a nutil ji, aby mu masturbovala penis. Prý za ní lezl nahoru na palandu a říkal jí, že jí chce perforovat. Od jejích 14 let mezi nimi docházelo k souložím. O žádné jiné formě pohlavního styku dcera nemluvila a svědkyně se jí na to nevyptávala. Dcera říkala, že obžalovaný při souloži používal červený prezervativ a jednou praskl. Došlo jí, že jí dcera nelže, protože červené prezervativy doma skutečně měli. Obžalovaný měl s E. souložit pokaždé, když byl u nich v bytě a svědkyně někam odešla. Odhaduje, že to mohlo být tak jednou za 3 týdny, když šla cvičit nebo venčit psy. V jednom případě to prý měl vidět i přítel poškozené Jan Š., který s nimi v rozmezí let 2011-2014 bydlel. Nijak však nezasáhl ani nic neřekl. E. si myslela, že musí být obžalovanému po vůli. Obž. jí prý říkal, že když se to svědkyně dozví, tak se z toho zblázní a finančně neutáhne sama domácnost, skončí v blázinci a poškozená v dětském domově. Zdůrazňoval jí, že by měla být vděčná za to, co jim koupil, a že se svědkyni po sexuální stránce nic není a že se mu ani nelíbí. Pošk. mu na to říkala, aby ji nechal být a šel raději za mámou. E. měla obžalovaného ráda jako svého otce. Byla mu i vděčná za to, co pro ně dělal, proto si myslela, že se to musí. Vše se mělo odehrávat v bytě, který stále s dcerou užívá, obžalovaný měl od něj klíče, takže přišel třeba ve dvě hodiny a svědkyně až v šest, co se dělo mezitím, nevěděla. Tehdy s nimi bydlela i starší dcera K., které je 32 let a trpí od narození mozkovou dysfunkcí, před dvěma lety se od nich odstěhovala. Někdy v roce 2008 nebo 2009 se svědkyně vracela domů a potkala venku E., že ji obžalovaný poslal něco nakoupit, vrátily se domů společně a K. byla s obžalovaným v posteli jen ve spodních kalhotkách, obžalovaný ležel a ona od něj odskočila. Neví, zda mezi nimi k

nějakému sexuálnímu kontaktu došlo. K. jí říkala, že to na ni obž. zkoušel, ale že ho odmítla. V té době již byla i přes svůj handicap dostatečně vyspělá, aby dokázala dát najevo svůj nesouhlas. Když se svědkyně od E. dozvěděla, co se stalo, nechtěla tomu vůbec věřit. Volala obžalovanému a on se jí přiznal, že s E. spal, ale až od jejich 16 let. Prý si myslel, že s ním poškozená spí z lásky, když se nikdy nebránila. Prý před ním chodila nahá a provokovala ho. Uznal, že udělal chybu a že k tomu nemělo dojít. Chtěla na něj podat trestní oznámení a on jí navrhol, že když tr. oznámení nepodá, zaplatí E. vysokou školu, což svědkyně odmítla. Toto jí psal i v SMS, které svědkyně přiložila na policii. Od té doby se s obžalovaným neviděla, on ji ani E. nekontaktoval. Vztah s obž. považuje svědkyně za ukončený. Na den, kdy došlo k rozbití bytu, si pamatuje, tenkrát se zamilovala a odešla k příteli a s obžalovaným se chtěla rozejít. Když se vrátila domů asi v šest hodin ráno, měla zničený byt, E. i obž. byli pryč, šla na policii to oznámit. E. jí říkala, že nechce, aby se rozešli, neboť má obžalovaného ráda jako svého tátu, a přemluvila ji, aby se s ním nerozházela. K osobě E. uvedla, že je dysgrafik a až do 5. třídy ZŠ na ni musela dohlížet a pomáhat jí s úkoly. E. měla dobré známky, jedničky a dvojky. Na druhém stupni se ale velmi zhoršila, ona již nevládala se s ní učit a E. neměla takovou snahu, mívala na vysvědčení trojky i čtyřky. Zlepšila se až v 8. třídě, kdy měla na vysvědčení trojky. Pak byla přijata na Střední školu xxx, kterou ukončila maturitou s vyznamenáním. V 7. třídě ZŠ se od třídní učitelky dozvěděla, že E. měla na mobilní telefon u nich doma natáčet sex kamarádky D. J. se spolužákem M. H.. Ke styku ale nedošlo. Tehdy se na to E. ptala, ta jen mlčela a odmítala se s ní o tom bavit. Třídní učitelka jí také řekla, že E. měla mít za přítomnosti té D. orální sex s nějakým mužem, prý se tím chlubila ve škole. S E. pak začaly docházet do psychologicko-pedagogické poradny, kde jim doporučili změnu školy, protože má E. špatnou sociální inteligenci a byla ovlivňována D. J.. Až nyní E. připustila, že to vše bylo v souvislosti s tím, co jí dělal obž., že to byla reakce na to, co s ním tehdy prožívala. Když tehdy o těch problémech řekla obžalovanému, tak plakal a svědkyně byla dojatá, jak má dceru rád. První pohlavní styk měla dcera v 15,5 letech, tehdy jí svědkyně zařídila antikoncepci. Pak E. střídala partnery a kromě Jana Š.a měla vždy starší muže. Podle jejího názoru E. vystřídala asi 20 partnerů, s nimi se seznamovala na internetové seznamce. Domnívala se, že je E. po ní, neboť i ona v mládí hodně střídala partnery. S obžalovaným se seznámili v době, kdy poškozené byly tři roky, a to přes Soňu S., s níž obž. tehdy chodil. Svědkyně byla vdaná a obž. hledal někoho na sex, ona s tím souhlasila, neboť jí tehdy manžel podváděl. S obž. měla styk jednou za 1 – 2 měsíce. V roce 2000 se přestěhovala do současného bydliště v xxx, kde už s ní manžel nebydlel, a v roce 2004 se s ním rozvedla. Po přestěhování je začal obžalovaný finančně podporovat, jezdil s nimi na výlety, nakupoval, i dárky dětem. Bez jeho tehdejší finanční pomoci by na tom byla s dcerami velmi špatně. Po rozvodu měla příjem 7.000 Kč měsíčně a jenom za náklady na bydlení dala 6.000 Kč. Kolik do nich měsíčně obžalovaný investoval, nedokáže odhadnout. Jeden čas žila s obžalovaným jako druh a družka, nemilovala ho, ale vážila si ho za to, co pro její rodinu udělal. Chtěla vedle sebe mít muže, na kterého se může spolehnout, a potřebovala oporu. Proto s obžalovaným byla, i když jí byl fyzicky odporný. Postupem času poznala, že soužití s ním není možné, byl hrubý a vyvolával zcela zbytečné konflikty a k ní jako k ženě byl naprosto nevšímavý. Zpočátku měli pohlavní styk jednou týdně, postupem doby to bylo jednou za rok. Poslední pohlavní styk s ním měla asi v září 2015 a u hl. líčení doplnila, že intimní život spolu přestali vést asi kolem roku 2012, když obžalovaný prodělal infarkt. Obžalovaný zpočátku

jejich sexuálního života měl problém s vyvrcholením, trvalo mu to třeba hodinu, později to ale trvalo i pouhé 2 vteřiny. Zřejmě na to měl vliv jeho věk a prodělaný infarkt. I nástup erekce byl pomalejší. V rámci pohlavního styku myslel hlavně na sebe, nerespektoval, když ji pohlavní styk bolel, často požadoval orální sex, ke kterému ji sice fyzicky nenutil, ale když tuto praktiku nechtěla dělat, tak jí říkal, aby se podívala, co jim koupil. Obžalovaný k nim docházel na víkendy a přespával u nich, někdy i měsíc v kuse. Déle však ne, neboť se delší dobu spolu nesnesli. Tehdy K. spala v obýváku, E. měla svůj pokoj a ona ten druhý pokoj. Obžalovaný většinou spal v jejím pokoji a ona šla spát k dceři E. Stalo se také, že obžalovaný spal s E v jejím pokoji, protože ona se v druhém pokoji chtěla dívat na seriál. Svědkyně **nikdy nezaregistrovala, že by mezi obžalovaným a E. k něčemu docházelo, vždy se domnívala, že mezi obžalovaným a E. je vztah otce a dcery,** E. se dokonce stavěla na stranu obžalovaného proti ní. Nikdy jí nedala E. najevo, že nechce, aby k nim chodil. V chování E. vůči obžalovanému nikdy nezaznamenala sexuální podtext. V té době mívali s E. konflikty, neboť chodila spát v džínách a nechtěla se mýt. Asi to dělala proto, co jí dělal obžalovaný. Svědkyně připustila, že dříve chodila do hospody a spala s některými muži, někteří z partnerů byli i u nich doma. Rozhodně ale není alkoholik. Uvedla, že od 15 let má E. gynekologické problémy. Obžalovaný svědkyni říkal, že asi v sobě něco má, protože každou ženu, se kterou má pohlavní styk, nakazí výtokem. Svědkyně se od něj rovněž nakazila a brala na to léky. K osobě Jana Š. uvedla, že s ním konflikty neměla, byla ráda, že si dcera našla jednoho přítele, neboť když byla s ním, tak nechodila za jinými muži. Jednou řekla Š. i o peníze, protože byla toho názoru, že když tam bydlel, tak by měl přispívat, ale on na to neslyšel, tvrdil jí, že je student a že nic nemá. Jeho matka jim platila dovolenou v Bulharsku a napůl E. koupili rovnátka. **U hl. líčení** dále uvedla, že než E. odjela v r. 2016 pracovat do Anglie, tak navštěvovala psychiatra, který jí napsal medikamenty, a pak docházela za psychologkou. Léky však E. odmítala užívat, u psychiatra na kontrole byla snad jen jednou. Ohledně pobytu poškozené v Anglii vypověděla, že jí E. oznámila ze dne na den, že odjíždí a že tam chce zůstat navždy. Pracovala nejprve jako au-pair a později jako recepční v hotelu, kde navázala vztah s Angličanem, svým nadřízeným. Po dvou měsících se vrátila zpět do ČR a po svém návratu začala hledat práci, což ji začalo stresovat. Pokud jde o **psychický stav E., uvedla, že se u ní objevují četné výkyvy nálad a často si způsobuje zranění,** několikrát spadla ze schodů, utrpěla otřes mozku, měla několik zlomenin, následně ji dlouhodobě trápily bolesti břicha; až v nemocnici v Motole ji poprvé upozornili, že E. volá o pomoc, že se jedná o psychickou příčinu. Všimla si, že se E. jednou trochu řízla, ale zapřela to, řekla, že se škrábla o nějakou skříň. Poslední úraz utrpěla E. na začátku srpna 2016, kdy spadla ze schodů v metru a upadla do bezvědomí; několik dní byla hospitalizována.

Svědék Zdeněk M. v př. řízení i u hl. líčení vypověděl, že se s poškozenou seznámil na přelomu září a října 2015 na internetové seznamce Lidé.cz. Kontaktoval ji on, protože se mu líbil její profil. Vyměnili si telef. čísla, asi dvakrát si zavolali a pak se sešli, asi 31.10.2015 ji navštívil v PL Bohnice. E. mu řekla, že je tam hospitalizovaná pro psychické potíže v důsledku jejího znásilnění. **Hned při prvním setkání mu poškozená řekla, že ji několik let opakovaně znásilňoval přítel její matky pan B.. Začalo to, když bylo poškozené 12 let, a skončilo až když se zdravotně sesypala.** Byl obeznámen s tím, že se to mělo odehrávat u nich v bytě. Na poškozené bylo vidět, že celkově není v psychické pohodě a chce se vyprávět a

světit. Při vyprávění plakala, bylo to pro ni velice těžké, bála se, co bude dál. Celé její vyprávění na něj působilo pravdivě. Poškozenou pak navštívil ještě několikrát, ale o tomto tématu se už nebavili. Stýkali se zhruba tři měsíce, tedy do poloviny prosince 2015, kdy to ukončil, neboť si uvědomil, že není schopen plnit najednou funkci přítele, otce a ochránce. S poškozenou měl opakovaně zcela normální pohlavní styk. Rozchod poškozená nesla těžce, ale zůstali nadále přátelé. Představil ji i svým rodičům, kterým také řekl, co se jí stalo. Ona to sama říct nechtěla, protože se za to styděla. Bylo na ní vidět na první pohled, že není psychicky v pořádku, proto to rodičům řekl. Vztah poškozené s její matkou nebyl dobrý. Podle jeho názoru se matka poškozené nevěnovala tak, jak měla. U hl. líčení dále uvedl, že poškozená nebyla v určitých záležitostech soběstačná, musel ji často hlídat, aby se jí něco nepříhodilo, chovala se jako malé dítě. Jako příklad uvedl situaci, kdy poškozená byla u něj doma, měla horečku, ale tvrdila, že o tom neví, takže ji sám musel měřit teploměrem, a následně byla hospitalizována se zánětem ledvin. Dalším podobným případem byl moment, kdy vzal poškozenou v listopadu k vodě a ona si stoupala na tenký led, takže ji musel okřiknout, ať tam nechodí. Vyjádřil se i k hospitalizaci poškozené v Městské nemocnici Čáslav, kde jí byla zjištěna malá tržní rána v dutině břišní, jejíž příčinu se nikdy nedozvěděl. Doplnil, že matka poškozené několikrát zmiňovala, že E. má za sebou mnoho návštěv v nemocnicích, neboť je často zraněná v důsledku svých pádů a jiných úrazů.

Z výpovědi **svědka Jana Š.** z př. řízení i u hl. líčení soud zjistil, že se s poškozenou seznámil na jaře 2011 přes internetovou seznamku, nějaký čas si pouze psali a asi po dvou měsících se poprvé setkali. O letních prázdninách r. 2011 začali mít milostný poměr a tehdy také začal u poškozené bydlet. Rozešli se v únoru 2014, kdy mu poškozená poslala SMS, že se s ním rozchází. Důvodem byl její poměr s jiným mužem. Po dobu vztahu, který trval asi 2,5 roku, měl neshody s matkou poškozené Věrou M.. Důvodem bylo, že nepřispíval pravidelně na náklady domácnosti, i když platil pro sebe a E. letní dovolenou v Bulharsku a lyžování na horách a také E. zaplatil rovnátka. To platil z prostředků, které mu dala jeho matka, protože v té době studoval. Po rozchodu od poškozené dostal několik e-mailů s výhrůzkami, že může dostat do držky a že ho může něco potkat. Z různých zdrojů se dozvěděl, že měl poškozenou ve vztahu utiskovat a omezovat. Přestal na tyto výhrůžné e-maily odpovídat a pak si zablokoval e-mailovou adresu poškozené. Pak od ní dostal ještě SMS zprávy, kde se snažila o normální komunikaci, ale o to už nestál a tak neodpovídal. Po celou dobu vztahu bydlel u poškozené v bytě v xxx bydlel s E. v samostatném pokoji, který moc neopouštěl. V bytě kromě E. a její matky bydlela i její nevlastní sestra K., která se pak z bytu odstěhovala, ještě když tam bydlel. Do bytu většinou na víkendy cca jednou za 3 týdny až měsíc docházel obž. B., který byl přítelem Věry M. a něco jako nevlastní otec poškozené. Když byl obž. v bytě, spal v pokoji s Věrou M.. S obž. neměl nějaký bližší vztah, jejich rozhovory byly spíše na zdvořilostní úrovni. Poškozená obžalovaného oslovovala křestním jménem, nikdy o něm neřekla špatné slovo a jejich vztah působil velmi dobře. Nikdy nic nenamítala proti jeho přítomnosti v bytě. Podle jeho názoru brala Věra M. obžalovaného spíše jako sponzora než partnera. Intimní život s poškozenou byl dobrý, styk měli někdy 2x týdně a někdy 1x za měsíc. To záleželo na tom, kdy měl zkouškové období a musel se učit. Kromě klasické soulože v různých polohách praktikovali i orální styk. Občas si poškozená stěžovala, že je četnost jejich pohlavních styků nízká. Tento nedostatek řešila tím, že měla jiné známosti,

ale o tom se dozvěděl až po jejich rozchodu. Věděl, že před ním měla E. více sexuálních partnerů. Říkala mu, že o panenství přišla s nějakým kamarádem nebo přítelem. Při pohlavním styku působila zkušeně. Po dobu jeho soužití s E. nezaznamenal, že by mezi ní a obžalovaným k něčemu docházelo. Nevybavuje si situaci, o které hovoří poškozená, a potvrzuje ji dokonce i obžalovaný, že měl vidět, že poškozená stála u zrcadla, obžalovaný jí vyhrnul triko a osahával ji na prsou. Takové situace si není vědom a nepamatuje si ji. Je pro něj velkým překvapením tvrzení obžalovaného, že měl s poškozenou od jejích 16 let pohlavní styky, a to i v době, kdy s ní on žil. Nikdy nezaznamenal nějakou podezřelou náklonnost mezi nimi. Je pravda, že svědek poškozené dal v několika případech slabou facku, když upadala do záchvatu hysterie a chtěla ho škrábnout. To bylo na doporučení osoby, o níž mu bylo řečeno, že je psycholog. O problémech poškozené na ZŠ nic neví, stejně jako neví o setkání poškozené s neznámým mužem na Florenci. Měl pocit, že ráda přeháněla a přikrášlila si příběhy, byla ráda středem pozornosti a špatně nesla, když se jí to nedařilo. Z počátku vztahu ji nevnímal jako dominantní, postupem doby se jí ale velmi zvýšilo sebevědomí. Při dalším výslechu svědek předložil policii SMS zprávu, kterou mu dne 17.10.2015 v 10.10 hod. poslala poškozená ve znění: *„Důležité! Honzo, bude tě v nejbližší době kontaktovat policie. B. mně pohlavně zneužíval, minulý pondělí i znásilnil. Momentálně jsem kvůli tomu v Bohnicích, zhroutila jsem se z toho a chtěla se zabít. Ty jsi jednou viděl, jak mně svlíkal v kuchyni. Budeš předvolanej jako svědek. Prosím, teď se mi ozvi, je to velmi důležité. Děkuji.“* Svědek uvedl, že na tuto zprávu nijak nereagoval, protože tomu nevěřil. Pak se ho snažila kontaktovat ještě jednou, to ale hovor nepřijal, a pak volala z jiného telefonního čísla, on předal telefon svému kolegovi, který hovor přijal, a tvrdil, že to je jeho telefonní číslo. U hl. líčení svědek doplnil, že poškozená hovořila po telefonu i s jeho matkou a sdělila jí v podstatě pouze to, co je v SMS zprávě, která byla určena jemu.

Svědčyně Andrea Z., jejíž výpověď z př. řízení byla u hl. líčení za souhlasu stran čtena, vypověděla, že se s poškozenou seznámila na konci října 2015 v PL Bohnice, kde s ní byla ubytována na stejném pokoji. Svědkyně pracuje jako policistka a poškozená se jí svěřila, že ji čeká výslech na policii a že z něj má strach. Proto se jí poškozená ptala, jak ten výslech bude probíhat, pravděpodobně měla obavy, že na ni bude činen nějaký nátlak. Poškozenou poučila, že jako žena má právo, aby jí vyslychala také žena. Poškozená jí stručně sdělila, že ji měl zneužívat přítel její matky u nich doma, měl za ní chodit do pokoje, když matka nebyla doma. Jednání obžalovaného se poškozená bránila předstíráním spánku, anebo stahováním nohou k sobě. Obžalovaný jí také zdůrazňoval, že se to matka nesmí dozvědět. Podle názoru svědkyně brala poškozená obžalovaného jako pomocníka a živitele rodiny, proto to nikomu po celou dobu neřekla. Poškozená také říkala, že jinak byl fajn a rodina normálně fungovala, zřejmě měla strach to narušit. Na radu psychologičky z PL Bohnice si poškozená všechno sepsala, aby se jí pak lépe vypovídalo. Poškozená jí ukázala, co napsala, na podrobnosti si ale svědkyně nevzpomíná, četla to jen jednou. Když jí to poškozená všechno říkala, byla nesvá, nebrečela, ale po dobu jejich společného pobytu v PL Bohnice několikrát plakala, když si na to vzpomněla. Podle názoru svědkyně si to dávala za vinu a styděla se. Říkala, že nechce k soudu a že o tom nechce pořád mluvit, navíc veřejně před cizími lidmi. Na základě vlastních zkušeností s lidmi svědkyně poznala, že to poškozená myslí upřímně. Jinak se jí poškozená nesvěřovala.

Svědčyně D. J. v př. řízení k věci uvedla, že chodila s poškozenou do třídy na 2. stupni ZŠ a byly dobré kamarádky. Když jim bylo asi 10 – 12 let, tak jí poškozená říkala, že jí nevlastní otec kupuje dárky za nějaké osahávání. Na žádné další podrobnosti si již nevzpomíná. Když jí to poškozená tehdy sdělovala, vypadalo to, že se tím chlubí, a dokonce jí řekla, aby to svědkyně také zkusila se svým nevlastním otcem, že by tak mohla získat nějaké věci. S jinými sexuálními zkušenostmi se jí poškozená nesvěřovala. Není pravda, že by někdy s poškozenou byly lákány k nějakému muži do auta, jak vyplývá ze zprávy ZŠ xxx. Je ale pravdou, že se zúčastnila natáčení videa se sexuálním podtextem u poškozené v bytě. Poškozená jí tehdy říkala, že jí nadbíhá spolužák M. H. a že jí za sexuální kontakty nabízí peníze. Tehdy bylo po sídlišti známo, že M. H. nabízel různým dívkám peníze za to, že si na ně sáhne, např. za sáhnutí na prsa nabízel 2.000 Kč. Poškozená po ní chtěla, aby s H. něco měla, a ona souhlasila, protože netušila, do čeho jde. Všichni tři se sešli u E. v bytě, ten kluk si na svědkyni lehl, poškozená to točila asi mobilním telefonem, byla schovaná ve skříni. Svědkyně byla oblečená a ten kluk také, jen si rozepnul poklopec a vyndal přirození. Nevnikl do ní a ani se o to nesnažil, pouze předváděl pohyby jako při souloži, pak to celé skončilo a on odešel. Poškozená pak tu nahrávku ve škole někomu ukazovala a tím to celé vyšlo najevo. Obě dostaly důtku. Tato událost se stala ve stejné době, kdy se jí poškozená zmínila o osahávání ze strany nevlastního otce. Svědkyně také ví, že poškozená nějaké sexuální aktivity trpěla i od jiných mužů, se kterými jezdila někam autem. Asi to dělala proto, že za to měla peníze nebo dárky, když doma na tom finančně nebyly moc dobře. I toto jednání bylo v době, kdy už měl poškozenou nevlastní otec osahávat. Svědkyně nikdy u poškozené neviděla žádné dárky, které by takto získala, viděla u ní pouze peníze. Poškozená sama jí říkala, že jsou to peníze od těch mužů. S těmi muži jezdila poškozená často, někdy i 2x týdně. Od 8. třídy ZŠ se již s poškozenou neviděla. Naposledy byly v kontaktu před čtyřmi lety na facebooku. Nevzpomíná si, že by poškozená byla vůči spolužákům na ZŠ vyzývavá, že by jim třeba ukazovala prsa v šatně, o tom ani neslyšela, ale chodila vyzývavě oblečená a předváděla se. Vztah poškozené a její matky byl dobrý, i když to nebyla máma, za kterou by mohla poškozená chodit se pomazlit. Na druhou stranu byla jako matka velice benevolentní, což tehdy poškozené záviděla. **U hl. líčení** svědkyně stvrdila svou výpověď z př. řízení a doplnila, že poškozená říkala, že dostávala od nevlastního otce dárky, ale nikdy přesně nevyslovila, za co. Je pravda, že jednou jí poškozená poradila, že pokud na sebe nechá nevlastního otce sáhnout, tak jí něco koupí. Proto to pochopila tak, že poškozená na sebe nechává sahat svého nevlastního otce. Svědkyně obžalovaného osobně viděla jednou nebo dvakrát. Poškozenou označila za „pohádkářku“.

Z výpovědi **svědkyně Michaely D.**, která byla u hl. líčení za souhlasu stran čtena, soud zjistil, že dotyčná zná poškozenou asi od roku 2002, kdy společně nastoupily do 1. třídy ZŠ a až do 4. nebo 5. třídy spolu seděly v lavici. Byly velmi dobré kamarádky, navštěvovaly se i mimo školu, navzájem se svěřovaly se svými problémy. Nevzpomíná si, že by se jí poškozená někdy svěřila s nějakým výrazným problémem. Po ukončení 6. třídy poškozená přešla na jinou ZŠ a poté se několik let neviděly. Náhodně se potkaly v roce 2013 a od té doby se začaly znovu stýkat. Naposledy se viděly na Vánoce 2015. O celé věci jí řekla poškozená na podzim 2015, když ji svědkyně navštívila v PL Bohnice. Nijak dopodrobna to nerozebíraly,

ale svědkyně pochopila, že mezi poškozenou a obžalovaným docházelo k pohlavním stykům ještě předtím, než poškozená změnila ZŠ. Na osobu obžalovaného si pamatuje, pomáhal rodině poškozené. Když E. vyprávěla o jednání obžalovaného, tak i plakala a bylo vidět, že ji to trápí. Žádné podrobnosti jí ale nesdělila. Vzpomíná si, že se na ZŠ řešil problém poškozené, Michala H. a D. J. s natáčením nějakého videa, detaily ale neví. Poslední dobou byla poškozená spíše extrovertní. E. se jí také svěřovala, že chodila dva roky s nějakým Honzou a že ji rozchod docela mrzí. Důvodem rozchodu s Honzou bylo, že chtěl být více doma a nechodit ven. Pak mluvila o nějakém Aaronovi, s nímž chodila po Honzovi, byl to cizinec, nutil ji do muslimského způsobu života. Naposledy měla chodit se Zdeňkem M., ten ji chtěl nejprve lépe poznat a být s ní jen kamarád.

Svědkyně Soňa S., jejíž výpověď z př. řízení byla u hl. líčení za souhlasu stran čtena, uvedla, že se s obžalovaným seznámila asi před 17 lety přes svého bratra a asi rok s ním chodila. Obžalovaný byl tehdy ve vztahu velmi hodný a obětavý, ale u svědkyně „nepřeskočila jiskra“. Po dobu jejich vztahu na něm nepozorovala žádné úchytky, nepožadoval nezvyklé praktiky, neprojevoval zájem o děti či mladé dívky. Žalované jednání jí k osobě obžalovaného nesedí. Poškozenou a její matku zná z pískoviště na xxx, Věra M. tehdy v této lokalitě bydlela a měla dcery E. a K.. Nevzpomíná si, že by Věru M. seznámila s obžalovaným, ale je to možné. Nevěděla o tom, že obžalovaný udržoval poměr s Věrou M..

Svědkyně K. R., sestra poškozené, jejíž výpověď z př. řízení byla rovněž u hl. líčení za souhlasu stran čtena, uvedla, že když ještě bydlela v bytě u matky a sestry, tak ji obžalovaný obtěžoval, ona ho ale odmítala a on toho nechal. Nebyl rád, ale šel. Tehdy měla svůj vlastní pokoj a E. spala s matkou ve druhém pokoji. Když byl v bytě obžalovaný, tak spal v tom třetím pokoji. Obžalovaný s poškozenou vycházel dobře a nevšimla si ničeho zvláštního. Když zůstala s obžalovaným v bytě sama, tak na ni sahal a snažil se ji svléknout. To už jí bylo 20 let a víc. Byla vzteklá a on toho nechal. Nevzpomíná si, že by mezi ní a obžalovaným někdy došlo k souloži, jak obžalovaný uvádí. Občas ale mívá ztrátu paměti a věci si pamatuje jen týden. Poškozená měla pořád hodně kluků, chovala se normálně, bavila se a byla veselá. O obtěžování ze strany obžalovaného se nikomu nesvěřila, ona se moc nesvěřuje.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na pošk. E. M. (č. l. 28 – 60) a výslechů znalců **Doc. PhDr. Oldřicha Matouška a MUDr. Aleny Gayové** soud zjistil, že poškozená nemá porušenou schopnost vnímat události, pamatovat si je a reprodukovat je. Netrpí žádnou duševní chorobou či psychózou. Trpí **hraniční poruchou osobnosti, která však nemá forenzně podstatný vliv na její obecnou či specifickou věrohodnost.** U poškozené neshledali sklony ke konfabulaci. Její osobnost je hraniční, intelektová úroveň v dolním pásmu širšího průměru. Emoční inteligence je snížena. Hodnotový systém je jednoduchý, převládá zaměření na okamžité odreagování impulsů a na materiální potřeby. Sebehodnocení je nízké, kvalita sociálních vztahů má charakter nejistých vazeb. U poškozené vznikla **posttraumatická stresová porucha** jako následek dlouhodobého jednání obžalovaného. Tato porucha bude pravděpodobně dále negativně ovlivňovat její prožívání sebe samé a prohloubí symptomy hraniční poruchy osobnosti. V PL Bohnice byla hospitalizovaná pro dg. F 432 Reakce na těžký stres a poruchy přizpůsobení, F 603 Emočně

nestabilní porucha osobnosti – Hraniční porucha osobnosti. V průběhu hospitalizace poprvé odhalila fakt sexuálního zneužívání pachatele. To je nejčastější chování zneužívaných, kteří se za zneužívání stydí, mají pocity viny a bojí se následků zveřejnění pro blízké lidi i pro sebe samé. Poškozená navíc neměla podpůrné rodinné zázemí, proto se s prožitými událostmi svěřila až po tak dlouhé době. Poškozená by měla pokračovat v psychoterapii traumatu. Osobnostní rysy poškozené jsou forenzně nepodstatné vzhledem k vyšetřovanému činu. Projevy poškozené při vyšetření odpovídaly její osobnostní struktuře. U zneužívaných osob je zcela běžné, že se blízkým osobám svěřují s běžnými sexuálními zkušenostmi, o sexuálním obtěžování v dětství se však nesvěří. Neúspěchy poškozené při přijímacím řízení na VŠ a ukončení práce v McDonald's a způsob jejich prožívání považují za důsledky žalovaného jednání.

Znalec **PhDr. Matoušek u hl. líčení** po vyslechnutí výpovědi poškozené uvedl, že poškozená má hraniční strukturu osobnosti, nemá vlastní psychickou nemoc, ale její osobnost se vyvíjí způsobem, který není zcela standardní. Na to sama podala řadu dokladů, včetně symptomů psychické nerovnováhy, jako jsou **sebevražedné pokusy, sebepoškozování a emoční stavy, které se jí houpou od nadšení až do depresí.** K tomuto typu osobnostního reagování má poškozená vrozenou dispozici. K tomu však určitě přispěla nějaká další traumata a jedním z těch traumat je příliš časně nastartování sexuálního života bez jejího souhlasu, které velmi pravděpodobně započalo experimentaci poškozené na tomto poli, která je dodnes z její strany neovládnutá. Další faktor, který mohl působit na to, jak na tom v současné době je, je nepříznivé rodinné prostředí. Otec se tam téměř nevyskytoval a matku vnímá jako vzdálenou, chladnou, distancovanou. Matka celou dobu nebyla informovaná a ani nevytušila, nejen pokud jde o tuto dceru, ale ani o druhou dceru, co se jí doma děje, takže to nevypadá, že by poškozená mohla mít někdy během mládí a dospívání v matce oporu, která by jí mohla pomoci řešit tuto situaci. **Traumatizace ji bude dlouhodobě ovlivňovat,** a ten další vývoj poté, co se odehrálo v Anglii, to potvrzuje. Pro poškozenou nebude snadné se z toho dostat a zatím není nikde vidět bod obratu. Hraniční porucha osobnosti má základ i přímo v integritě jedince a záleží na tom, jak se vyvíjí jeho život a jakými situacemi prochází. Na základě toho se buď prohloubí, nebo zůstane ve snesitelné podobě. **U poškozené zacházení s ní v průběhu let vyústilo v posttraumatický stresový syndrom** – stav, do kterého se to pořád promítá, celá oblast vztahu k opačnému pohlaví a sexuality je tím ovlivněna od doby, kdy to začalo. Poškozená neměla za celou dobu uspokojivý vztah s mužem. Na začátku to byly jen experimenty, měla sexuální styky s kdekým, přičemž probíhaly vždy zezadu tak, aby je neviděla, takže v chování je vidět, že to není normální sexualita, kterou se vztah podporuje a prohlubuje. Ty další vztahy k mužům, které měla tehdy, nikdy neměly plnou kvalitu perspektivního uspokojivého vztahu. I současný partner je vnímán spíše jako otcovská postava a vazba na něj je opět nejistá. Když poškozená mluví o své budoucnosti, tak mluví zase o tom, že doufá, že si najde někoho, kdo tou jistou postavou bude, ale zatím se to nepovedlo, tak to je vliv toho traumatu. Na jednu stranu se sexem zachází hodně nevázaně, dává se k dispozici, jako kdyby jí to tělo vlastně ani nepatřilo, ale na druhou stranu to blokuje normální průběh partnerského vztahu, kdy si člověk vybere přiměřený protějšek a po nějaké době teprve dojde na sexualitu, ale tohle ona nikdy nezažila, takže to je ten následek. **Znalec nemá pochybnost o tom, že obž. velmi podstatným způsobem přispěl k tomu, jak na tom poškozená v současnosti je.** Dále uvedl, **projevy posttraumatické stresové poruchy jsou**

dlouhodobé, pestré, proměnlivé a jsou lidé, kteří se z těch traumat celoživotně nedostanou. Obecně pokud došlo k sexuálnímu zneužívání ve věku 12ti let, tak to představovalo trauma, které se brzy manifestovalo v nevázaném sexuálním chování, a mělo jistě nějakou spojitost s produkcí fantazií o tom, že poškozená žije v nějakém jiném světě a jiné rodině, že všechny ty okolnosti budou jiné, že kolem ní bude fungovat nějaká rodina, nebude tam obžalovaný a nebude dělat to, co dělá. Znalec doplnil, že do 12ti let poškozené nezaznamenal žádnou jinou situaci, která by mohla zapříčinit posttraumatickou stresovou poruchu, ačkoliv rodinné prostředí bylo nevhodné, pošk. neměla příležitost navázat vazbu na pečující rodiče, což je velká začáteční nevýhoda pro život dítěte, ale mluvit o tom jako o traumatu nelze, jedná se pouze o nevhodné a nepodporující rodinné prostředí, které vytvářelo jen půdu pro to, aby trauma zapůsobilo tak, jak zapůsobilo. Traumatem by bylo, kdyby byla matkou nějak bita či zneužívána. Kdyby naopak rodinné prostředí fungovalo, tak se dalo předpokládat, že by nemohlo pokračovat takhle dlouho a poškozená by ho mohla zvládnout, ale ono tam nebylo – otec drogově závislý, sestra mentálně retardovaná a autistická, matka se sklonem k alkoholu s nestabilními vztahy k mužům, které mají promiskuitní charakter. V takovém prostředí nelze najít pro dívku, které je 10-14 let, nějakou oporu, která by jí umožňovala vytvářet právní normy a řídit se jimi. Skutečnost, že se poškozená za celá léta nikomu nesvěřila nebo se nepokusila situaci nějak řešit, je úplně běžná. Většinou si oběti připadají „v kleštích“, že kdyby to zkusili řešit, tak to bude ještě horší. Jeden z tlaků, který tam určitě byl, byla skutečnost, že poškozená byla činěna zodpovědnou za ekonomickou úroveň rodiny. Rodina byla bez otce, ekonomicky na tom nijak dobře nebyla, a kdyby ona začala s tím něco dělat, tak tenhle zdroj příjmu by určitě skončil. To je jedna z věcí, která vysvětluje, proč to neudělala. Její vysvětlení této situace považuje z psychologického pohledu za adekvátní. Pokud jde o **znaky posttraumatické stresové poruchy**, tak ty se v jejím případě zjistily už v průběhu hospitalizace v říjnu r. 2015 a jsou jednoznačné. U poškozené dochází k opakovaným úrazům, ve zprávě z hospitalizace ve Střešovicích dávají pády do souvislosti s psychickým stavem, pak následovaly další věci včetně sebepoškození, a všechno toto může souviset s projevy posttraumatického stresového syndromu, jakožto ekvivalent sebepoškození. Její zranění na předloktí i na břicho lze rovněž považovat za projev posttraumatického stresového syndromu. Její stav se určitě nezlepšuje. Posttraumatická stresová porucha velice silně brání člověku fungovat a žít normálním způsobem života. Za situace, jak ji pošk. popsala, by nebyla schopná běžného samostatného fungování. **I kdyby se poškozená snažila situaci řešit, je to velice dlouhodobá záležitost na několik let, a ještě s nejistým výsledkem.** K promiskuitním projevům poškozené znalec uvedl, že u dětí, kde dochází k nežádaným sexuálním aktivitám, bývají promiskuitní projevy velmi časté. Stejně tak jako že se sexualita úplně zablokuje. Podle toho, co poškozená říká o sobě, tak někdy to dokonce osciluje mezi těmito dvěma póly. Promiskuitně se chovající žena řeší situaci psychicky tak, že se svým tělem neztotožňuje, psychicky se rozdvouje. Není to promiskuita toho typu, že by ji ta sexualita těšila a s radostí se tomu oddávala, ale má zkušenost, že to mohlo přinést výhody, že se toho dá nějak využít a že se od toho dá psychicky poodstoupit a nemusí se s tím ztotožňovat. Normálně se sexualita využívá ve vztahu tak, že je tou poslední úrovní, na které se lidé opravdu silně propojí, ale předtím je ještě nějaká kaskáda jiných úrovní, na kterých se také už propojují. To u poškozené v podstatě chybí, u ní to probíhá skokově a zvláště v období ranného dospívání není ani schopna říci, o

kterého partnera šlo, jestli na tom večírku se jednalo o dva kluky, či jich bylo pět, protože oni k ní přistupovali zezadu. To je sexualita, která je odpojená od všeho. K dotazu na její **specifickou věrohodnost** znalec uvedl, že několikahodinovou podrobnou výpověď poškozené slyšel třikrát s velkými časovými odstupy, jednou na policii, jednou, když s ní mluvil ve své pracovně jako znalec, a jednou u hl. líčení, a její popis se shoduje až na naprosto nepatrné detaily, takže i z tohoto hlediska je to pro něj věrohodné se vším všudy. Při tom její intelektová úroveň je na hranici průměru a takový člověk nemá intelektové schopnosti dostatečně vyspělé na to, aby vymyslel složitý jiný příběh a takto do detailu byl schopen ho reprodukovat opakovaním. To je pro znalce podstatné včetně emocionálního doprovodu, který je přesvědčivý. K dotazu, jak je možné, že poškozená měla řadu možností v průběhu let se vyhnout situacím, kdy docházelo k tomu jednání, a přesto je nevyužila, uvedl, že podle něj poškozená pro sebe neviděla žádnou schůdnější alternativu, na situaci se adaptovala, neměla z ní úniku, byla na rodině závislá a s matkou o tom nebyla řeč, měla pocit, že kdyby jí to řekla, matka ji osočí, že si to vymýšlí. To potom navazuje traumatizace na traumatizaci, což je umocnění původního traumatu. Poškozená říkala, že od 18ti let už spíše než by byla vedena snahou to nějak zastavit, byla vedena snahou ten průběh zrychlit tak, aby od toho měla co nejvíce pokoj, už to brala tak, že to musí vydržet. V návaznosti na vyjádření obžalovaného znalec uvedl, že mu to nezní jako pravděpodobná verze, neboť kdyby poškozená byla vedena snahou zpětně obžalovaného poškodit, tak nevidí důvod, proč by tak činila. Kdyby tak chtěla učinit, neví, proč by o sobě vyprávěla věci, kterými rozhodně svou pozici neposiluje. Ona do detailů líčí, jak je na tom psychicky špatně, a sama přitom vzbuzuje pochybnosti o svojí věrohodnosti tím, co o sobě povídá. Obhajobě nahrává argumenty a neuvědomuje si to. To znalec považuje za potvrzení toho, že to je autentické, že ty věci se odehrály tak, jak ona líčí. Poškozená od sebe nemá odstup a nemá schopnost zkonstruovat jinou verzi, která by byla pro ni příznivější, a třeba ještě horší pro obžalovaného, ona má jen na to, aby odvyprávěla události tak, jak se staly a jak jí je paměť zachovala. Zachovala je poměrně dobře. Na dotaz obhajoby, co je posttraumatická stresová porucha a od kdy se používá v praxi, znalec uvedl, že v mozku fungují dvě struktury, stará, které se někdy říká plazí mozek, což je mozkový kmen, která nás má v případě velkého ohrožení připravit na bezprostřední reakci na ohrožení, takže se rozjedou všechny endokrinní změny jako změna tepové frekvence, dechu, a připravuje to člověka na boj či útěk nebo ochranné zamrznutí. Po řádu 1-2 sekund je to, co přijde jako impuls ohrožující téhle staré části mozku, přehodnoceno příslušnými strukturami ve vyšším mozku. Pokud je to vyhodnoceno jako něco, co je nějak pochopitelné, tak se zase ty tepové frekvence dostanou tam, kde byly. Všechno to proběhne velice rychle, ale v případě, kdy tam přichází něco, co vrchní mozek, ta rozhodující instance, nedokáže vyhodnotit jako něco přijatelného, normálního, tak ta panika trvá. Nepovede se udělat si pro sebe sama přijatelné vysvětlení toho, co se děje, ale jen se opakuje zážitek paniky, která spíše zesiluje než zeslabuje. Traumatizace předčasným sexuální životem má podobný charakter, protože tomu nelze dát žádná logika. Není to nic příjemného, je to něco, co člověka ohrožuje a co kdyby začal nějak řešit, tak ho to možná bude ohrožovat ještě více, takže celé to zůstane na úrovni starého mozku a člověka to rozvrací. Co se týká fyziologické podstaty, tak dnes se to vykládá jako něco, co vzniklo kvůli tomu, že nemohl proběhnout náležitý dialog mezi těmi příslušnými mozkovými strukturami, nedalo se to integrovat, nedal se tomu dát žádný smysl a nedalo se to nějak přijatelně dát do nějakého

kontextu a akceptovat, takže to pořád jenom vyvolává tu paniku. Poškozená dané události nemá zpracované, pouhá ventilace je začátek dlouhého procesu, pokud se to zpracuje náležitě, a zpracovávat se právě musí všechny ty důsledky, které pro člověka z toho vyplývají. Frustrační tolerance je u poškozené relativně nízká. Do psychiatrické léčebny Bohnice ji přivedly bezprostřední podněty, že se nedostala na právnickou fakultu a měla špatnou odezvu na něco, co dala na facebook, a teprve po takovém zhroucení tam v tom prostředí, které k tomu bylo asi nějak příznivé, tak během toho vyšetření se objevilo to pozadí, že tam je to trauma. Trpí frustrací ze všeho možného a tam, kde by člověk odolnější frustrován ještě nebyl, tak ona už frustrovaná určitě je. Posttraumatická stresová porucha k tomu určitě přispěla.

Znalkyně **MUDr. Gayová u hl. líčení** uvedla, že co se týká příčin, které mohly v životě poškozené vést k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, tak jsou zde různé závadové okolnosti, třeba asfixie, hraniční porucha osobnosti, neutěšené výchovné prostředí, dědičnost poruch osobnosti, nicméně když je řeč o posttraumatické stresové poruše, která se rozvíjí pravděpodobně i se zvýšenou sexualizací, objevující se přesně v době 6. – 7. třídy, kdy se pošk. zhoršuje ve škole, má nebrzděné sexualizované chování, a pak se zlepšuje v 8. a 9. třídě, tak nepochybně to přispívá k vysoké pravděpodobnosti, že toto vzniklo jako posttrauma v rámci sexuálního zneužívání. **Kategorický závěr, že posttraumatická stresová porucha vznikla jako následek dlouhodobého jednání obžalovaného, vychází z průběhu chování, prožívání, hodnocení její osobnosti.** Pro znalce je velmi důležité, jak poškozená popisuje čin, zda je tam prožitková linie, i když emoce jsou vyhlazené, zda je tam dostatek detailů, zda je to autentické v prožívání pro psychologii zneužitého dítěte, a tohle všechno se tam vyskytovalo. K dotazu, proč se poškozená za celá ta léta nikomu nesvěřila, se znalkyně vyjádřila tak, že když je dítě zneužíváno, a poškozená to velice autenticky popisuje, přičemž její stav naivity trvá dosud, že to nebyla schopna rozlišit, co to je, že si myslela, že je to i v ostatních rodinách, že ze začátku to bylo o pohlazení - a opravdu indukované nebo navedené dítě by tohle neřeklo, že vlastně to hlazení bylo - a pak se divila, proč ji svléká a proč ji hladí. Pak ty postupy jako strkání prstů do pochvy a první šok z pohlavního styku, kde vznikne takový ten fokus toho červeného prezervativu, tak to také přispívá signifikantně, protože děti mají čichové a zrakové vjemy, které dospělí už tolik nevnímají. U malých dětí nebo u dětí, které nejsou dostatečně sociálně zralé - a u poškozené sociálně není vyvinuté v rámci poruchy osobnosti doteď - tak si neuvědomují, že jsou zneužívány, že se to jinde neděje, a dokud to není brutální znásilnění cizím člověkem, které bolí, tak posttraumatická stresová porucha se nevyvine typicky jako u dospělých lidí. **U dětí je to tak, že postupně pronikají střípky z okolí, že to se jinde neděje, že to není v pořádku, a teprve pak to trauma velice postupně vzniká,** tzn. v případě poškozené zejm. zhoršení ve škole, poruchy pozornosti, nepochybně tam byly přítomny vtíravé myšlenky, které bránily soustředění, a ke konci školní docházky se poškozená zlepšila, a kdyby to bylo intelektem, tak to zhoršení pokračuje směrem dolů, což se v tomto případě nestalo. Dále je zde sexualizované chování, kdy to zkoušela, sama řekla, že přítele, který u nich bydlel, měla jako pojistku, že to otčím moc nedělal. Svěřila se mu jako prvnímu a on to zadržel, tudíž ona se už poté neodvážila nikomu to říct. Důsledkem předčasné sexualizace je i její promiskuita, která také může být zčásti na vrub hraniční poruchy osobnosti a zčásti na vrub výchovného prostředí. Po předstření aktuálních skutečností zjištěných při výslechu poškozené u hl. líčení ohledně jejich hospitalizací a sebepoškozování

se znalkyně vyjádřila, že **nepochybně tam je incidence posttraumatické stresové poruchy, která už je nyní v chronickém stádiu.** U dětí je vždy riziko v tom, že se to zakomponuje do osobnostního vývoje, jsou pak neschopnější, úzkostnější, nemožnější, a navíc v tomto případě se objevuje hraniční porucha osobnosti, která v sobě zahrnuje i riziko a tendenci k sebepoškozování, takže ta má také vliv, ale nepochybně tam má vliv i posttrauma. Znalkyně se dále vyjádřila k aktuálnímu zjištění, že poškozená 3 dny po hl. líčení spolykala velkou dávku medikamentů a od té doby je hospitalizována v PN Bohnice, s tím, že to vidí z úhlu let utajovaného faktu zneužívání, kdy se děje vyšetřování, všechno vychází najevo, takže poškozená si to promítá, bere to i jako své selhání, zničený život; její rozhodnutí spolykat prášky souviselo nepochybně s jejím duševním stavem, s úzkostmi, s hanbou, s pocity viny, s posttraumatickou stresovou poruchou, jejíž to je následek, pošk. s největší pravděpodobností neunesla veřejné probírání těch věcí. **Vzhledem k tomu, že je tato posttraumatická stresová porucha celoživotní a že se jedná o dítě, kterému se to zakomponuje do osobnostního vývoje, tak je hodnocena jako posttraumatická stresová porucha těžkého stupně.** Ke skutečnosti, že poškozená zavolala do redakce Blesku, poskytla rozhovor a u hl. líčení byla přítomna redaktorka, znalkyně uvedla, že když se toto téma otevřelo, tak pravděpodobně v rámci své sociální plochosti a špatnému sociálnímu vnímání to poškozená exemplárně dala vědět, ale zdá se, že to neunesla. Posttraumatickou stresovou poruchu to nevylučuje, právě kdyby to byla ta posttraumatická stresová porucha, která je ve směru mínus, inhibovaná, úzkostná, bez partnerských vztahů, izolovaná doma a nevychází, tak ta samozřejmě žádná média neosloví, ale tady se to dalo do poruch chování, extraverze a promiskuity, takže to do daného rámce zapadá. Oba znalci se v průběhu hl. líčení podrobně vyjádřili k obsáhlým námitkám obhajoby (č.l. 483-485), které spolehlivě vysvětlili, a své závěry obhájili.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie na obž. Jiřího B. (č.l. 73 – 91) a výslechů znalců **Prof. PhDr. Petra Weisse, Ph.D. DSc. a prim. MUDr. Vlastimila Tichého** soud zjistil, že obžalovaný netrpí a netrpěl duševní chorobou, jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací byly a jsou zachovány. Obžalovaný je intelektově nadprůměrný bez významnějšího poškození CNS. Jeho osobnost je bez výraznějších anomálií, emocionalita je méně diferencovaná, afektivita a psychika je méně stabilní. PPG vyšetřením nebyla prokázána porucha sexuální preference, byla zjištěna heterosexuální orientace s preferencí žen a nikoliv dětí. Motivace činu není patologicky podmíněná, je jednoznačně sexuální, nešlo o preferenci na dospívající dívky, ale o sexuální motivované jednání. Obžalovaný není zvýšeně agresivní. Je plně schopen vnímat, zapamatovat si a poté reprodukovat prožité události. Sklony ke konfabulacím či patologické lhavosti nebyly zjištěny. Jeho obecnou věrohodnost snižuje **zjevná tendence působit sociálně co nejpríznivějším dojmem. Předpoklady jeho resocializace jsou podstatně snižené, ne však plně vyloučené.** U obžalovaného nebyla zjištěna orientace na mladší ženy či dospívající dívky. Prodělaný infarkt mohl mít na sexualitu obžalovaného nepříznivé účinky, a to především na schopnost erekce, méně pak na apetenci a vzrušivost. Abusus alkoholu nebyl u obžalovaného zjištěn. Obecně alkohol v menším množství působí na sexualitu spíše excitačně, ve větším množství spíše tlumivě. Účinek alkoholu je však vždy velmi individuální. Není výjimečné, aby se první sexuální závadné chování u muže objevilo až ve

věku cca 45 let a do té doby by se žádný delikt nevyskytl. **Až 9 z 10 činů sexuálního zneužití dítěte páchají muži, kteří jsou sexuálně většinoví**, tzn. netrpí žádnou sexuální deviací v pravém slova smyslu, ale **u nichž dochází k situačnímu zneužití nebo pod vlivem nestandardních osobnostních vlastností**. Percentuální výskyt takového prvního deliktu v pozdním věku ani delikvence tohoto typu již v mladším věku a její opakování nebylo statisticky nikde zjišťováno. Ze všech typů sexuálních deliktů je však právě sexuální zneužívání dětí pácháno muži nejvyššího průměrného věku. **U hl. líčení MUDr. Tichý** stvrdil vypracovaný posudek a opravil technicko-administrativní chybu v 1. otázce tak, že u obž. nenašel žádné známky závislosti na alkoholu ani jiné návykové látky ani jejich nadměrné zneužívání. **PhDr. Weiss u hl. líčení** rovněž stvrdil závěry znal. posudku a vyjádřil se podrobněji k možnostem resocializace obžalovaného tak, že předpoklady resocializace jsou podstatně snižené na základě toho, že nedílnou součástí úspěšné resocializace je postojová otevřenost související s pocity viny za své chování, bez které z psychologického hlediska je možnost resocializace podstatně snižená.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. l. 102 – 104), při kterém byl zkoumán mobilní telefon zn. SAMSUNG GT-S 5610 patřící obžalovanému, soud zjistil, že v obsahu MBT se nachází telefonní čísla Věry M. a K. R., a **z úředního záznamu** (č. l. 105 – 106) vyplývá, že dále zde byly nalezeny dvě fotografie obžalovaného s poškozenou pořízené dne 18.10.2014, na kterých je obžalovaný svlečený do půl těla, jak sedí s poškozenou na posteli, poškozená je oblečená do černé bundy s bílým nápisem.

Z úředního záznamu (č. l. 352) soud zjistil, že se dne 15.10.2015 dostavila na MOP xxx paní Věra M. a učinila oznámení o dlouhodobém pohlavním zneužívání své dcery E.M., k němuž mělo docházet od jejích 12ti let, a že soulož na E. M. její nevlastní otec Jiří B. poprvé vykonal v jejích 14ti letech.

Na základě příkazu soudce OS pro Prahu 6 (č. l. 112-113) byl prováděn **odposlech a záznam telekomunikačního provozu** telefonního čísla užívaného obžalovaným v období od 23.10. 2015 do 3.11.2015. Z komunikace mezi obž. a Věrou M. prostřednictvím SMS (č. l. 116-132) soud zjistil, že obžalovaný opakovaně žádal Věru M. o setkání a odpuštění, vše ho moc mrzí a trápí se tím, je si vědom toho, že udělal chybu, a chce ji napravit. Věra M. tyto návrhy odmítla s tím, že jí zničil dceru a její zdraví. Obžalovaný dále uvádí, že poškozenou nezneužíval od jejích 12 let a že ji neznásilňoval, nikdy ji k ničemu nenutil ani jí nevyhrožoval, u poškozené hledal oporu, když ho Věra M. odmítala, E. ho chápala. Obžalovaný dále nabízí, že bude poškozené posílat peníze, aby se uzdravila, nebo jí bude hradit školné na VŠ. Dne 25.10.2015 ve 13.00 hod. nabídl obžalovaný Věře M. částku 50.000 Kč jako roční školné, které je ochoten pro poškozenou hradit po dobu 6 let. Obžalovaný prosí Věru M. o odpuštění a o smilování a prosí ji, aby to nedělala, protože poškozené soud nepomůže a bude to nepříjemné, a dne 2.11.2015 ji žádá, aby tr. oznámení podala až po Novém roce, aby nebyl na Vánoce ve vězení. Znění uvedených SMS dokládá i **fotodokumentace SMS zpráv** odeslaných obžalovaným Věře M. (č. l. 359-367).

Z fotokopie poznámek pošk. E. M., které napsala v PN Bohnice **na zařízení iPod** (č.l. 238-239) se podává, že poškozená jednání obžalovaného stručně popisuje zcela shodně jako ve svých výpovědích v př. řízení a u hl. líčení.

Z oznámení přestupku (č. l. 330 a násl.) soud zjistil, že k rozbití zařízení bytu Věry M. obžalovaným mělo dojít v noci z 30.7. na xxx. Věra M. uvedla, že obž. B. dne 30.7.2010 požil větší množství alkoholu a ve společném bytě poškodil elektrickou troubu, mikrovlnnou troubu, dvířka od skříně a rozbil skleněnou výplň ve dveřích, přičemž dne 16.8.2010 uvedla, že tuto věc již nechce na policii dále řešit.

Ze zprávy o prospěchu a chování poškozené ze ZŠ (č. l. 380), kterou navštěvovala od 2.9.2002 do 31.8.2009, vyplývá, že poškozená byla velmi tichá až zakřiknutá dívka, měla velmi málo kamarádek, její největší kamarádkou byla Michaela D.. Matka se o poškozenou starala. Asi v 7. ročníku se poškozená začala oblékat do oblečení tmavé a černé barvy, na konci 7. ročníku přestoupila do ZŠ xxx. Hodnocení poškozené ze ZŠ Xxx vyznívá kladně, poškozená je přátelská, schopna otevřeně komunikovat, respektuje názory druhých a je si vědoma svých práv a povinností. **Dle zprávy Střední školy xxx v xxx** (č. l. 382 - 383), kde poškozená studovala obor finanční specialista od 1.9.2011 do 3.6.2015, byla poškozená vedena jako žákyně se specifickými poruchami učení, od 1. ročníku však patřila mezi nejlepší studenty, nedostatečné rozumové schopnosti nahradila velkou pílí. Ke studiu přistupovala nesmírně zodpovědně, vždy byla připravena na vyučování. Maturitní zkoušku složila v řádném termínu s vyznamenáním. Aktivně se zapojila i do mimoškolních akcí, ve třídě byla velmi oblíbená. Poškozenou upozorňovali na její přílišnou otevřenost, důvěřivost až naivitu, někdy působila jako příliš dětská a snadno ovlivnitelná.

Z výpisu z dokumentace Pedagogicko-psychologické poradny v xxx (č. l. 337) soud zjistil, že zde byla poškozená sledována od října 2011, byla u ní diagnostikována dyslexie a dysortografie v mírné formě, provázená grafomotorickou neobratností. Následné přešetření v roce 2014 diagnózu potvrdilo. Zjištěna byla výraznější submisivní a stabilní složka osobnosti. To je doloženo i **zprávou o vyšetření poškozené ve dnech 7.10. a 5.11.2011** v této poradně včetně vyplněných dotazníků (č. l. 342 – 349), přičemž v jednom z nich poškozená uvedla, že si se svým otcem rozumí dobře a že je jím vychovávána tak, že jí často povolí.

Ze zprávy gynekologa MUDr. S. (č. l. 350) se podává, že poprvé poškozenou vyšetřil dne 9.3.2011, poškozená tehdy uvedla, že již měla pohlavní styk, a žádala hormonální antikoncepci. Žádné stopy násilí na ní neshledal, poškozená si na násilí nestěžovala.

Ze sdělení PN Bohnice (č.l. 351) soud zjistil, že E. M. byla přijata do psychiatrické nemocnice pro dekompenzaci psychického stavu se suicidálními tendencemi, přičemž příčiny psychického stavu nebylo v té době možné jednoznačně určit. **Z lékařské zprávy PN Bohnice** (č. l. 375) soud zjistil, že zde byla poškozená **hospitalizována od 8.10. do 18.11.2015 pro reakci na těžký stres a středně těžkou depresivní fázi s vysokou mírou úzkosti a sebevražedné tendence s rizikem realizace.** V průběhu hospitalizace se poškozená svěřila

personálu o sex. kontaktech mezi ní a přítelem její matky p. B., které trvaly od jejich 12 let, což roky tajila; toto téma probírala s psycholožkou dne 13.10.2015 a s ošetřující lékařkou dne 15.10.2015. Hospitalizace přímo souvisela s citovanými prožitými událostmi poškozené. Poškozené byla doporučena návazná psychoterapie s předpokladem dlouhodobé psychiatrické a psychotherapeutické léčby.

Z SMS zprávy E. M. zaslané na mob. telefon Jana Š. (č. l. 280) vyplývá, že poškozená zaslala sv. Š. dne **17.10.2015** zprávu s obsahem: „*Důležité! Honzo, bude tě v nejbližší době kontaktovat policie. Bucek mě pohlavně zneužíval, minulé pondělí i znasilnil. Momentálně jsem kvůli tomu v Bohnicích, zhroutila jsem se z toho a chtěla se zabít. Ty jsi jedou viděl jak mě svlíkal v kuchyni. Budeš předvolanej jako svědek. Prosím teď se mi ozvi je to velmi důležité.*“ Z obsahu zprávy lze dovodit, že poškozená touto cestou oznámila svému bývalému příteli, jedinému očitému svědkovi žalovaného jednání, aktuální vývoj situace. Sv. Š. u hl. líčení potvrdil, že poškozená kontaktovala i jeho matku s totožnou informací, kdy jeho postoj k tomuto sdělení je zachycen shora.

Soud měl k dispozici také **zprávu Městské nemocnice Čáslav z 16.12.2015** (č. l. 378), kde byla poškozená hospitalizována v době od 25.11. do 29.11.2015 pro náhlé bolesti v podbřišku. Z této zprávy vyplývá, že po vyšetření byl shledán nález drobného krvácení ze stěny tlustého střevě, abnormální sexuální praktiky byly vyloučeny; po podání Xxxu došlo k výraznému zlepšení stavu a ústupu všech bolestí. Tyto obtíže nelze dávat do souvislosti s předm. trestnou činností.

Ze zprávy OSPOD MČ Praha xxx (č. l. 379) soud zjistil, že poškozená byla vedena v evidenci od roku 2004 v souvislosti s rozvodem jejích rodičů, opatrovnícký spis již není k dispozici, neboť po dosažení zletilosti poškozené byl z evidence vyloučen.

Ze zprávy zmocněnce poškozené, potvrzení PN Bohnice a usnesení OS pro Prahu 8 ze dne 4.9.2016 a 9.9.2016 (č.l. 488-490) soud zjistil, že poškozená **E. M. se dne 2.9.2016 pokusila o sebevraždu** tím, že si vzala velkou dávku medikamentů, je od 4.9.2016 hospitalizována v PN Bohnice, přičemž OS pro Prahu 8 dne 4.9.2016 zahájil řízení o vyslovení přípustnosti jejího převzetí do zdravotního ústavu a dne 9.9.2016 rozhodl o tom, že její převzetí do zdr. ústavu PN v Bohnicích je v souladu se zákonnými důvody, neboť vzhledem ke svému zdr. stavu ohrožuje bezprostředně a závažně sebe nebo své okolí (§ 78 z.ř.s.). Z odůvodnění vyplývá, že poškozená byla přijata do PN Bohnice překladem z FN Motol ARO pro stav po sebevražedném pokusu intoxikací medikamenty, trpí poruchou přizpůsobení, emočně nestabilní, pokleslá nálada, k činu nekritická, s hospitalizací nesouhlasí, **sebevražedné ideace nadále přítomny i myšlenky na sebepoškození** – umístěný člověk je nebezpečný sobě pro stav po závažném sebevražedném pokusu, sebevražedné ideace trvají.

U hl. líčení byl dále proveden důkaz **sděleními a fotografiemi pošk. E. M. na jejím profilu sociální sítě Facebook** (č. l. 550-593), který předložila obhajoba. Z uvedených listin soud nezjistil žádné skutečnosti relevantní k projednávanému jednání obžalovaného. Z předložených listin vyplývá pouze to, že pošk. E. M. má zřízen profil na sociální síti

Facebook, který využívá stejným způsobem jako většina jejích vrstevníků, přičemž skutečnost, že se zde poškozená prezentuje jako šťastná, nemá dle názoru soudu žádný vliv na hodnocení provedených důkazů a učiněná skutková zjištění.

Návrhy obhajoby na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na pošk. E. M., dále znaleckým posudkem z oboru kybernetika ve vztahu k poskytnuté facebookové komunikaci, dále znaleckým posudkem k posouzení specifické věrohodnosti obžalovaného a dotazem na Raiffeisenbank, zda příp. od kdy je u této společnosti zaměstnána pošk. E. M., **soud zamítl jako nadbytečné**, neboť má za to, že dosud provedené dokazování plně postačuje k objektivnímu rozhodnutí a že provedení navržených důkazů by na rozhodnutí nemohlo mít zásadní vliv. Doplnění dokazování dalším znal. posudkem na pošk. E. M. soud nepovažuje za potřebné, neboť znalci u hl. líčení své závěry odůvodnili dostatečným způsobem, a ve světle dalšího excesu poškozené - pokusu o sebevraždu po konání hl. líčení, by její další zkoumání dle názoru soudu evidentně nevedlo k jiným zjištěním. Zkoumání zaměřené na posouzení specifické věrohodnosti obžalovaného pak vůbec nepřipadá v úvahu.

Na podkladě důkazů provedených v rámci hl. líčení, hodnocených jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného byla plně prokázána. Provedenými důkazy bylo prokázáno, že obž. B. v blíže nezjištěné době **od roku 2007 do 4.9.2010** v xxx, v bytě užívaném Věrou M. a jejími dcerami, kde se příležitostně zdržoval, v úmyslu dosáhnout vlastního sexuálního uspokojení v přesně nezjištěném počtu případů opakovaně násilím a pohrůzkou jiné těžké újmy osahával dceru Věry M. tehdy nezl. poškozenou E. M. na prsou a přirození, nutil ji roztahovat nohy a zasouval jí prsty do pochvy, nutil ji, aby mu prováděla orální sex a rukou mu masturbovala penis, a přesně nezjištěného dne v červenci 2010 vykonal na poškozené soulož, tomuto jednání obžalovaného se poškozená bránila tak, že mu opakovaně pokaždé říkala, že to nechce, plakala a stahovala nohy k sobě, obžalovaný však díky své fyzické a psychické přE.ze odpor poškozené vždy přemohl, současně jí říkal, že když o tom někomu poví, tak z toho bude mít problémy, protože skončí v dětském domově, její matka začne chlastat, chodit za chlapama, zblázní se a půjde do blázince, a že bez jeho finanční pomoci budou na dlažbě, nebudou jezdit k moři a na hory, a v tomto jednání obžalovaný **pokračoval i v době od 5.9.2010 do 4.9.2013** (kdy poškozená dosáhla zletilosti) a následně **až do 5.10.2015**, kdy poškozenou opakovaně osahával na prsou a přirození, nutil jí k orálnímu sexu a k masturbaci jeho penisu a opakovaně na ní vykonal soulož, při tom jí opakoval, že si to obžalovaný zaslouží za to, co pro rodinu poškozené udělal, a když o tom někomu poví, bude z toho mít výše uvedené problémy, přičemž dne 8.10.2015 byla poškozená hospitalizována v PL Bohnice pro dekompenzaci psychického stavu se suicidálními tendencemi, a tohoto jednání se obžalovaný dopustil, přestože jako dlouholetý přítel matky poškozené znal její skutečný věk a věděl, že v době do 4.9.2010 nebylo poškozené dosud 15 let a v době od 5.9.2010 do 4.9.2013 jí nebylo dosud 18 let, přičemž v důsledku popsaného jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula **posttraumatická stresová porucha těžkého stupně**, projevující se mj. opakovanými sebepoškozovacími a sebevražednými tendencemi, které v září 2016 vyústily až ve vážný pokus o sebevraždu intoxikací medikamenty, kdy dle aktuálních zjištění poškozená není

schopna sama fungovat a žít normálním způsobem života, a i kdyby byla schopna situaci řešit, půjde o velice dlouhodobou záležitost v horizontu let a ještě s nejistým výsledkem, čímž byla poškozené způsobena delší dobu trvající porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku, neboť jednak jiného násilím a pohrůzkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku, dílem čin spáchal souloží a dílem jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, dílem čin spáchal na dítěti a dílem na dítěti mladším patnácti let a způsobil tímto činem těžkou újmu na zdraví, v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, neboť úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu. Na podkladě provedených důkazů bylo totiž plně prokázáno, že obžalovaný v době od roku 2007, kdy bylo poškozené 12 let, do 4.9.2010, kdy poškozená dosáhla věku 15 let, ji v místě jejího trvalého bydliště opakovaně a ve velkém množství případů osahával na prsou a přirození, roztahoval jí nohy a zasouval jí prsty do pochvy, nutil ji, aby mu prováděla orální sex a rukou mu masturbovala penis, a v červenci 2010 na poškozené poprvé vykonal soulož. Poškozená se zpočátku jednání obžalovaného bránila, říkala mu, že to nechce, plakala a stahovala nohy k sobě, obž. však díky své fyzické i psychické převaze vždy odpor poškozené překonal, a v tomto jednání pokračoval kontinuálně až do 5.10.2015, na poškozené opakovaně vykonal soulož, orální pohlavní styk a požadoval po ní orální sex i masturbaci svého penisu a při tom jí neustále po celou dobu opakoval, že když se o jeho jednání někdo dozví, tak z toho bude mít problémy, protože její matka začne chlastat, chodit za chlapama, zblázní se a půjde do blázince a ona skončí v dětském domově a že bez jeho finanční pomoci budou na dlažbě, nebudou jezdit k moři a na hory a že si to obžalovaný zaslouží za to, co pro rodinu poškozené udělal. Poškozená ze strachu, že se stane to, čím ji obžalovaný opakovaně a dlouhodobě zastrásoval, se jeho jednání podvolila, přičemž uvedená tvrzení obžalovaného vůči poškozené je nutno považovat za pohrůžku jiné těžké újmy. Pohlavního styku ve smyslu § 185 odst. 1 tr. zákoníku obžalovaný dosáhl jak násilím, tak pohrůzkou jiné těžké újmy podle al. 1 cit. zák. ustanovení. Osahávání přirození poškozené a zasouvání prstů do její pochvy, orální pohlavní styky a masturbace penisu obžalovaného poškozenou mají formu pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží podle odst. 2 písm. a) § 185 tr. zákoníku. Obžalovaný jako dlouholetý přítel matky poškozené velice dobře znal věk poškozené, neboť ji znal jejích tří let, a proto je jeho jednání za dobu do 4.9.2010 kvalifikováno i podle odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a jednání po tomto datu až do 4.9.2013 je kvalifikováno podle odst. 2 písm. b) § 185 tr. zákoníku. V důsledku popsání jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha těžkého stupně, projevující se mj. opakovanými sebepoškozovacími a sebevražednými tendencemi, které v září 2016 vyústily až ve vážný pokus o sebevraždu intoxikací medikamenty, kdy dle aktuálních zjištění poškozená není schopna sama fungovat a žít normálním způsobem života, a i kdyby byla schopna situaci řešit, půjde o velice dlouhodobou záležitost v horizontu let a ještě s nejistým výsledkem, čímž byla poškozené v důsledku uvedeného jednání obžalovaného způsobena delší dobu trvající porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví, a proto jednání obžalovaného bylo kvalifikováno též podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Skutečnost, že poškozená po

dosažení věku 16 let až do 5.10.2015 bez výraznějších protestů akceptovala posuzované jednání obžalovaného, pak rozhodně nelze považovat za dobrovolný projev její vůle, naopak prokazatelně i v této době byla obžalovaným opakovaně pod pohrůzkou jiné těžké újmy donucena k pohlavnímu styku s ním, což nakonec po posledním pohlavním styku s obžalovaným dne 5.10.2015 vedlo až k hospitalizaci poškozené v PN Bohnice od 8.10.2015 pro dekompenzaci psychického stavu se suicidálními tendencemi. Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného po celou dobu od roku 2007 až do 5.10.2015 v souhrnu naplňovalo skutkovou podstatu tr. činu znásilnění, bylo spojeno stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí a souvislostí v předmětu útoku, je kvalifikováno jako jeden pokračující tr. čin znásilnění, přičemž není rozhodné, zda některé jeho jednání naplnilo pouze znaky základní skutkové podstaty a některé znaky kvalifikované skutkové podstaty uvedeného tr. činu. Současně obžalovaný popsáním jednáním naplnil v jednočinném souběhu i všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, neboť v době od roku 2007 do 4.9.2013, kdy byla poškozená mladší než 18 let, v nesčetném množství případů na ní prováděl shora popsané sexuální praktiky, a v důsledku toho si poškozená mohla osvojit škodlivé návyky, povahové rysy, nebo sklony a zájmy, které zpravidla vedou k morálnímu úpadku a k neschopnosti usměrňovat způsob svého života v souladu s obecnými morálními zásadami občanské společnosti. Posuzovaného jednání se obžalovaný dopustil úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud nezjistil žádnou skutečnost, pro kterou by obžalovaný nebyl trestně odpovědný.

Obhajobu obžalovaného, že se žalovaného jednání nedopustil a že poškozená s ním měla sexuální styk až v době, kdy jí bylo 16 let, a to vždy dobrovolný, soud považuje za účelovou a jednoznačně vyvrácenou provedenými důkazy podrobně popsány shora. Soud vycházel zejm. z výpovědi pošk. E. M., které hodnotí v kontextu s dalšími provedenými důkazy jako zcela věrohodné, podporované zejm. závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a svědeckými výpověďmi D. J., Věry M., Zdeňka M. a Andrey Z.. **Poškozená** v průběhu tohoto tr. řízení opakovaně velice podrobně a bez významnějších rozporů popsala jednání obžalovaného vůči ní během let 2007-2015, vylíčila, jak se jeho jednání postupem let vyvíjelo, jak k ní přicházel do pokoje, nejprve na ni jen sahal, hladil ji po vlasech, potom jí sahal na prsa, později i na přirození, nutil ji roztahovat nohy a zasouval jí prsty do pochvy a přesně nezjištěného dne v červenci 2010 před jejím odjezdem k prarodičům kamarádky na Moravu na ní vykonal první soulož, ty se poté opakovaly, požadoval po ní orální pohlavní styky a masturbaci penisu a k souloži mezi nimi docházelo opakovaně až do 5.10.2015, přičemž shodně uváděla i detaily týkající se průběhu samotných aktů, jak si obžalovaný nasazoval prezervativ červené barvy, jak stál u horní palandy, kde ležela, sahal na ni a stále opakoval „jen pohladit“ a „jenom pohladit, než přijde máma“, jak při prvním pohlavním styku ležela na zádech na dolní palandě a koukala na rošt horní matrace, jak jí obž. opakovaně připomínal, co pro jejich rodinu kdy udělal a že si to za to zaslouží. Poškozená také uvedla, že s jeho jednáním nesouhlasila, nejprve ve věku 12ti let se snažila projevit svůj nesouhlas tak, že se snažila od něj odtáhnout, říkala „prosím ne“ a stahovala nohy k sobě, a později vzhledem k hrozbám obžalovaného, že pokud se mu nepodrobí a někomu o tom řekne, tak on nebude poskytovat její rodině takovou podporu, jakou jí dával, že z její matky se stane

alkoholička, začne střídat partnery a půjde do blázince, rodina bude bez peněz a poškozená kvůli tomu skončí v dětském domově, se poškozená začala jeho jednání podvolovat. Tyto všechny hrozby považovala za zcela reálné, neboť svoji matku považovala za alkoholičku, a navíc sama opakovaně připustila, že obžalovaný jí poskytoval z hlediska ekonomického lepší životní podmínky, než jaké by měla, pokud by zůstala sama s matkou. Poškozená se také pokoušela různými způsoby obž. od jeho jednání vůči ní odradit, např. ještě ve 13ti letech chodila spát oblečená v džínách, nemyla se a později bydlela ve svém pokoji s přítelem sv. Š., ale když zjistila, že nic nepomáhá, že jednání obž. se stále opakuje, vyhodnotila, že bude lepší, když to bude mít rychle za sebou, aby pak měla nějakou dobu klid, než znovu obžalovaný do jejich bytu přijde. Toto trvalo až do 5.10.2015, kdy došlo k jejich poslednímu pohlavnímu styku. Poškozená vypovídala i o tom, jaké následky jednání obžalovaného zanechalo na jejím životě - několik let se potýká se sebepoškozovacími až suicidálními tendencemi (které se u ní poprvé projevily v krátkém čase od prvního znásilnění, když obžalovaný po hádce s její matkou vzteky rozbil zařízení jejich bytu a ona se pořezala střepem z rozbitých dveří), s problémy ve škole (zhoršení prospěchu a chování v 7. třídě ZŠ, kdy bylo poškozené 12 let a začalo jednání obžalovaného), s problémy s promiskuitou, s problémy navázat hlubší vztah a vést běžný partnerský život a v neposlední řadě také s velkým studem za to, co se tolik let odehrávalo, což klade za vinu sama sobě a není schopna se s tím vyrovnat. Z emociálních reakcí poškozené bylo zcela zjevné, že jednání obžalovaného její život velmi silně poznamenalo. Sama uvedla, že k obžalovanému chovala vztah jako k otci, že kromě předm. jednání jí nikdy nic zlého neprovedl, a nebýt toho, měla by ho dokonce raději než vlastní matku. Tento postoj poškozené svědčí o tom, že neměla žádný záměr obžalovanému jakkoli uškodit nebo se mu za cokoli mstít, což potvrzuje i skutečnost, že poškozená nikomu za celé roky jeho jednání vůči ní neoznámila, a to dokonce ani v situaci, kdy z důvodu sebevražedných tendencí byla dne 8.10.2015 hospitalizována v PL Bohnice, kde až následně v průběhu odborných vyšetření poškozené vyšly najevo skutečnosti ohledně jednání obžalovaného. Soud uvěřil poškozené i v tom, proč se nikomu z okolí nesvěřila dříve a nechala události zajít až do těchto krajností, neboť poškozená ve svém blízkém okolí neměla žádnou podporu – s matkou nenavázala nikdy hlubší vztah, její starší sestra je mentálně postižená, její otec je uživatel drog, kterého několik let neviděla, její babička byla závislá na alkoholu, a když se poprvé svěřila svému tehdejšímu příteli svědku Š., tak ten to vše úplně zazdil. Přestože poškozená i sám obžalovaný připouští, že Š. byl svědkem události, kdy obžalovaný poškozené před zrcadlem vyhnul tričko, sv. Š. popírá, že by něco takového viděl, což svědčí o tom, že vůbec na tuto situaci nechtěl reagovat. Je tedy pochopitelné, že v situaci, kdy poškozenou zklamal jediný člověk, od kterého v té době čekala oporu, vzdala veškeré snahy o řešení situace a raději se na ni adaptovala.

Výpověď poškozené potvrzují i **závěry znalců** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, kteří popsali osobnost a vývoj poškozené, vysvětlili, čím procházela, k jakým projevům a k jakému následku u ní vedlo jednání obžalovaného i proč její výpovědi a ji jako osobu považují za zcela věrohodnou. Z jejich vyjádření vyplynulo, že je naprosto běžné, že věc vyšla najevo s tak velkým časovým odstupem, i to, že řada obětí tr. činu znásilnění se stane zvýšeně promiskuitní a snaží se prožité události potlačit a navenek působit šťastně a bezproblémově. Chování poškozené tak její diagnóze odpovídá, promiskuita a extraverté jsou možnými reakcemi na trauma, přičemž znalci konstatovali, že jinou možnou příčinou vzniku

traumatu kromě jednání obžalovaného v životě poškozené nenalezli. Podle znalců je intelekt poškozené na dolní hranici průměru, přičemž nikdo není schopen vymyslet a dlouhodobě udržet sofistikovanou lež, která je složitější, než je jeho intelektový potenciál. Poškozená od sebe nemá odstup a nemá schopnost zkonstruovat jinou verzi, která by byla pro ni příznivější, a třeba ještě horší pro obžalovaného, ona má jen na to, aby odvyprávěla události tak, jak se staly a jak jí je paměť zachovala. Poškozená přiznává věci, které její obraz vůči ostatním zhoršují (např. že v dětství si ráda a hodně vymýšlela, sama vede v současnosti promiskuitní život) a obraz obžalovaného zlepšují (kromě tohoto jednání jí obžalovaný nikdy nic zlého neprovedl, nebýt toho, měla by ho raději než svou matku), aniž by si to v podstatě sama uvědomovala, což je podle znalců právě důkazem toho, že poškozená vypovídá zcela pravdivě. Pokud by poškozená vypovídala lživě, vymyslela by si jednoduchý příběh, který by obžalovaného vykresloval mnohem hůře a jí samotnou lépe. Za významný znalci považují i emocionální doprovod výpovědi poškozené, který je dostatečně přesvědčivý. Vyjádřili se také k jejímu zhoršení prospěchu a chování v 7. třídě ZŠ, a to tak, že souvislost s jednáním obžalovaného je zde zcela zřejmá, poškozená v době, kdy začalo jeho jednání, začala trpět poruchami pozornosti, nepochybně tam byly vtíravé myšlenky, které bránily soustředění, neboť pokud by se jednalo o zhoršení prospěchu v důsledku intelektových schopností poškozené, tak její zhoršování v dalších třídách ZŠ a SŠ bude pokračovat, ale to se nestalo, naopak po pominutí prvotního šoku a „adaptaci“ na domácí situaci se poškozená ve škole zlepšila.

Výpověď poškozené dále potvrzují i svědci. **Sv. M.** vypověděl, že mu poškozená hned při prvním setkání řekla, že ji několik let u nich v bytě opakovaně znásilňoval přítel její matky pan B., začalo to, když jí bylo 12 let, a skončilo, až když se zdravotně sesypala, při vyprávění plakala, bylo to pro ni velice těžké, bála se, co bude dál, a celé její vyprávění na něj působilo pravdivě. **Sv. J.**, spolužačka poškozené ze ZŠ, také potvrdila její výpověď, když uvedla, že pochopila z jejího vyprávění, že v 7. třídě dostávala za osahávání od nevlastního otce dárky, když jí poškozená řekla, že by to měla zkusit se svým nevlastním otcem, že se možná také dočká nějakých dárků. S výpovědí poškozené koresponduje i výpověď její matky **sv. Věry M.**, která sice nevěděla o tom, co se děje, ale popsala fungování obžalovaného v její domácnosti i snahy poškozené udržet ji u obžalovaného co nejdéle, a uvedla, že to, co jí posléze dcera popisovala, přesně zapadá do toho, jak ona sama obžalovaného znala a vnímala a jaké s ním měla zkušenosti. I **sv. Andrea Z.**, spolupacientka poškozené v PN Bohnice a shodou okolností policistka, rovněž potvrdila, že poškozená se jí svěřila s předm. jednáním, četla i psanou verzi událostí, kterou poškozená vypracovala na iPadu, a sama na pošk. apelovala v tom smyslu, že se jedná o velice závažnou věc, kde rozhodně musí uvádět pouze pravdivé skutečnosti. V neposlední řadě nelze přehlédnout ani **SMS zprávy**, které obžalovaný zasílal sv. Věře M. v době, kdy jeho jednání vůči poškozené vyšlo najevo, a ačkoliv v nich není přímo vyjádřeno, že by se vůči poškozené choval způsobem popsaným ve výroku, je z nich zcela evidentní, že si byl dobře vědom toho, že poškozené prováděl něco velmi závažného.

Oproti těmto důkazům pak stojí výpověď obžalovaného, který popírá, že by se dopustil žalovaného jednání vůči poškozené E. M., a sám připouští pouze takové jednání vůči poškozené, které trestně postižitelné není. Ačkoliv si nevybavuje žádný přesný den a

nespojuje jejich první pohlavní styk s žádnou významnou událostí, je si naprosto jistý, že to bylo až po dosažení 16. roku věku poškozené, zatímco poškozená přesně popsala, že to bylo v červenci 2010, a vybavila si, že poté odjízďela k prarodičům kamarádky na Moravu a že poté došlo i k tomu rozbití jejich bytu. Obž. sám přiznal, že udržoval tři roky sexuální život s poškozenou, a dokonce i to, že spal s její zletilou mentálně postiženou starší sestrou K. R., která však jako svědkyně o tom odmítla mluvit, pouze zmínila, že se ji obžalovaný snažil osahávat vždy, když její matka a E. nebyly doma. Skutečnost, že obž. měl pohlavní styk i se sv. R., podporuje i výpověď poškozené, kterou obžalovaný v danou dobu poslal na nákup, i výpověď sv. Věry M., která je vzápětí přistihla, když K. byla s obžalovaným v posteli jen ve spodních kalhotkách, obžalovaný ležel a ona od něj odskočila. Dané jednání sice není trestně postižitelné, ale nepochybně dokresluje charakter jednání obžalovaného v celkovém kontextu. Obžalovaný sice udržoval vztah s Věrou M., který po nějaké době, jak dospívaly její dcery, se stal pouze zástěrkou pro to, aby mohl mít sexuální poměr nejprve se starší dcerou K. a později i s poškozenou. Tento závěr pak koresponduje i se závěry znalců, kteří se zabývali zkoumáním duševního stavu obžalovaného, kdy nebylo zjištěno, že by obž. trpěl sexuální deviací, a byla u něj zjištěna heterosexuální orientace s preferencí žen, nicméně, jak uvedli znalci u hl. líčení, až 9 z 10 činů sexuálního zneužití dítěte páchají muži, kteří jsou sexuálně většinou, tzn. netrpí žádnou sexuální deviací v pravém slova smyslu, ale dochází u nich k situačnímu zneužití nebo pod vlivem nestandardních osobnostních vlastností.

Pokud jde o **posttraumatickou stresovou poruchu**, bylo prokázáno, že ta se u poškozené vyvíjela postupně od jejích 12ti let a že její vznik a vývoj bezprostředně souvisel s předmětným jednáním obžalovaného. Znalci na základě průběhu chování poškozené, prožívání a hodnocení její osobnosti (jak je podrobně popsáno shora) učinili kategorický závěr, že posttraumatická stresová porucha vznikla u poškozené jako následek dlouhodobého jednání obžalovaného, přičemž po předestření aktuálních zjištění ohledně hospitalizací a sebepoškozování poškozené se znalkyně vyjádřila, že nepochybně tam je incidence posttraumatické stresové poruchy, která už je nyní v chronickém stádiu, a je hodnocena jako posttraumatická stresová porucha těžkého stupně. Vzhledem k tomu, že zjištěná posttraumatická stresová porucha poškozené evidentně dlouhodobě podstatným způsobem brání žít běžným způsobem života a i prognóza do budoucna je značně nejistá, dospěl soud k závěru, že jednáním obžalovaného byla poškozené způsobena delší dobu trvající porucha zdraví ve smyslu ust. § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, která má charakter těžké újmy na zdraví.

Při úvaze o druhu a výměře **trestu** vycházel soud z ustanovení § 39 tr. zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného tr. činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, k možnostem nápravy a poměrům pachatele. Závažnost spáchaného jednání soud hodnotí vzhledem k délce doby jeho páchání a velké četnosti útoků jako vysokou.

K osobě **obžalovaného** soud zjistil, že nebyl dosud soudně trestán, jako polehčující okolnost tedy hodnotí jeho dosavadní bezúhonnost (§ 41 písm. o) tr. zákoníku). Jiné polehčující okolnosti soud neshledal. Obžalovaný spáchání posuzovaného jednání popřel, připustil pouze jednání, které trestně postižitelné není. Dle závěru znalců nebyla motivace činu patologicky podmíněna, nešlo o preferenci na dospívající dívky, ale o sexuálně motivované jednání. Předpoklady resocializace jsou u obž. podstatně sniženy vzhledem k absenci postojové otevřenosti související s pocitem viny za své chování. Obžalovanému přitěžuje, že v páchání tr. činnosti pokračoval delší dobu (§ 41 písm. m) tr. zákoníku) a že spáchal více tr. činů (§ 42 písm. n) tr. zákoníku). Proto mu byl za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládán trest úhrnný, a to podle ustanovení, které se vztahuje na nejpřísněji trestný čin, jímž je § 185 odst. 3 tr. zákoníku se sazbou 5 – 12 let. Po zvážení všech skutečností rozhodných pro ukládání trestu dospěl soud k závěru, že odpovídajícím trestem u obžalovaného je úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody uložený blíže spodní hranici zákonné trestní sazby § 185 odst. 3 tr. zákoníku v trvání šesti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, neboť soud má za to, že s ohledem na osobu obžalovaného bude v tomto mírnějším typu věznice jeho náprava lépe zaručena.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **lze** podat odvolání do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost tohoto výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 6. prosince 2016

JUDr. Hana Hrnčířová

Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Filipová